Γη & Ελευθερία

Έκδοση της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης
|ομοσπονδία συλλογικοτήτων|

Τεύχος #46 Νοέμβρης 2026| Τιμή οικονομικής ενίσχυσης: 0,50 ευρώ | anpolorg@gmail.com | apo.squathost.com

ΚΑΤΩ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ - ΚΑΤΩ Η ΕΞΟΥΣΙΑ

Σήμερα, 53 χρόνια μετά την εξέγερση του Νοέμβρη, οι εξουσιαστές συνεχίζουν με την ίδια επιμονή την ίδια επιχείρηση: να μετατρέψουν μια εξέγερση σε μνημόσυνο και ένα ανοιχτό ζήτημα σε κλειστό κεφάλαιο της ιστορίας. Όμως το Πολυτεχνείο δεν ήταν μια «φοιτητική διαμαρτυρία για τη δημοκρατία», όπως θέλει να το παρουσιάζει η επίσημη ιστορία. Ήταν εξέγερση. Τον Νοέμβρη του 1973 χιλιάδες φοιτητές, νέοι και νέες, εργάτες και άνεργοι κατέλαβαν το Πολυτεχνείο, έστησαν οδοφράγματα στους γύρω δρόμους, συγκρούστηκαν με τις δυνάμεις καταστολής και μετέτρεψαν το κατειλημμένο συγκρότημα σε εστία ανοιχτής αμφισβήτησης κάθε εξουσίας. Τα συνθήματα που γράφτηκαν στους τοίχους και ακούστηκαν από τον σταθμό των εξεγερμένων ξεπερνούσαν κατά πολύ την απλή αντίθεση στη χούντα: ήταν συνθήματα ενάντια στο κράτος, στο κεφάλαιο και στον ιμπεριαλισμό, για την αυτοοργάνωση και την κοινωνική απελευθέρωση. Γι' αυτό το καθεστώς απάντησε με τανκς, σφαίρες και νεκρούς, και γι' αυτό η εξέγερση ξεπέρασε από την πρώτη στιγμή τις κομματικές καθοδηγήσεις που προσπάθησαν να τη συγκρατήσουν. Αυτό ακριβώς το εξεγερσιακό περιεχόμενο επιχειρούν εναγωνίως να σβήσουν, κλείνοντας τον κύκλο της διαρκούς ανταρσίας που άνοιξε στο κατειλημμένο Πολυτεχνείο. Κι όμως, είναι πιο φανερό από ποτέ πως η εξέγερση του Πολυτεχνείου δεν αποτέλεσε το τέλος αλλά την αρχή μιας μακράς σειράς αγώνων, συγκρούσεων και εξεγέρσεων των ριζοσπαστικότερων τμημάτων της κοινωνίας και ιδιαίτερα της νεολαίας. Το περιεχόμενο και τα προτάγματά της δεν ανήκουν στο παρελθόν, όπως θα ήθελαν όσοι επιχειρούν να την εγκλωβίσουν σε κομματικές γενεαλογίες και επετειακά τελετουργικά· ανήκουν στο μέλλον. Το πνεύμα του Νοέμβρη παραμένει ζωντανό παρά τη μακροχρόνια επιχείρηση διαστρέβλωσης και καπηλείας από όσους το χρησιμοποίησαν για να οικοδομήσουν έναν μυθικό, αιματοβαμμένο βωμό της δημοκρατίας, ιδεολογικό θεμέλιο της μεταπολιτευτικής εξουσίας. Το Πολυτεχνείο δεν θα γίνει ποτέ ο καθαγιασμένος μύθος των επίσημων τελετών, των υπουργικών στεφανιών και των πρυτανικών πρωτοκόλλων. Θα παραμένει σημείο αναφοράς μιας εξέγερσης που άλλοτε ξεσπά κι άλλοτε υποβόσκει και που ακόμα και σήμερα δεν έχει κατασταλεί. Από τις μαθητικές καταλήψεις του 1991, τις μεγάλες αντιπολεμικές διαδηλώσεις του 2002-03, τις φοιτητικές κινητοποιήσεις του 2006-07, την κοινωνική και ταξική εξέγερση του Δεκέμβρη του '08 και τις μεγάλες κινητοποιήσεις του 2010-12, τις μαζικές φοιτητικές κινητοποιήσεις του 2021 ενάντια στον νόμο Κεραμέως–Χρυσοχοΐδη και την πανεπιστημιακή αστυνομία, μέχρι το κοινωνικό ξέσπασμα για το έγκλημα των Τεμπών το 2025 και το νέο κύμα μαθητικών και φοιτητικών αγώνων αυτού του φθινοπώρου, τα προτάγματα των εξεγερμένων του '73 αποτέλεσαν και αποτελούν διαχρονικά ζητούμενα που αναπνέουν αδιάκοπα στην καρδιά των αγώνων.

Απέναντι στη διαστρέβλωση των νοημάτων της εξέγερσης από τους λακέδες του κράτους, απέναντι στο αφήγημα περί «νίκης της δημοκρατίας», ορθώνεται η ίδια η πραγματικότητα που τους διαψεύδει. Η φτώχεια και η εξαθλίωση των καταπιεσμένων, η ακρίβεια που ροκανίζει μισθούς και συντάξεις, η στέγαση που έχει μετατραπεί σε πολυτέλεια, ο αποκλεισμός μεγάλων κοινωνικών κομματιών από τα βασικά κοινωνικά αγαθά, οι βασανισμοί, οι ξυλοδαρμοί και οι συλλήψεις των αγωνιζόμενων δεν σταμάτησαν ποτέ. Οι εκμεταλλευόμενοι και οι καταπιεσμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού συστήματος, που καταδυναστεύει, δολοφονεί, εξαθλιώνει και καταστρέφει τις κοινωνίες και τον φυσικό κόσμο. Αυτό μαρτυρούν οι πέντε εργάτριες που χάθηκαν στη νυχτερινή βάρδια της «Βιολάντα» στα Τρίκαλα τον περασμένο Γενάρη και οι δεκάδες εργάτες που δολοφονούνται κάθε χρόνο στα κάτεργα της σύγχρονης δουλειάς. Αυτό αποδεικνύει η δίκη για το κρατικό και καπιταλιστικό έγκλημα των Τεμπών, με τους 57 νεκρούς, που σέρνεται στη Λάρισα από αναβολή σε αναβολή, την ώρα που οι πολιτικοί προϊστάμενοι της συγκάλυψης μένουν μακριά από το εδώλιο. Αυτό αποδεικνύουν τα χιλιάδες καμένα στρέμματα δάσους κάθε καλοκαίρι, η Θεσσαλία που ακόμα δεν έχει συνέλθει από τον πνιγμό της στη λάσπη, οι δολοφονημένοι Ρομά από τα ένστολα καθάρματα της ΕΛ.ΑΣ., οι δολοφονίες μεταναστών και προσφύγων στα υδάτινα και χερσαία σύνορα της Ευρώπης-Φρούριο και στα αστυνομικά τμήματα. Η υλοποίηση μιας άκρως επιθετικής πολιτικής αναδιαρθρώσεων σε όλα τα κοινωνικά πεδία κινείται παράλληλα με τη στοχοποίηση και καταστολή των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων στο σύνολό τους: εκκενώσεις καταλήψεων και διώξεις καταληψιών, σκευωρίες και συλλήψεις αγωνιστών, ποινικοποίηση της αλληλεγγύης. Μέσα στα πανεπιστήμια η πρυτανική εξουσία λειτουργεί πλέον ως προέκταση του κατασταλτικού μηχανισμού, με αναρχικό φοιτητή ΖΜ να καταδικάζεται πρωτόδικα σε 14 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή για ένα σύνθημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη. Η κατασταλτική εκστρατεία έχει σαφή στόχο την επιβολή ενός καθεστώτος τρομοκρατίας, μιας κοινωνικής συνθήκης όπου θα κυριαρχεί η σιωπή, ο φόβος και η υποταγή. Αυτός ο κοινωνικός μετασχηματισμός, η αλλαγή της κοινωνικής συνείδησης και η εξουδετέρωση των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων είναι οι προϋποθέσεις για το βάθεμα των όρων επιβολής. Κράτος και κεφάλαιο επιχειρούν να καθυποτάξουν κάθε φωνή που αρθρώνεται ενάντια στους σχεδιασμούς τους, είτε με την αστυνομία και την καταστολή είτε με την αναβάθμιση του νομικού και θεσμικού τους οπλοστασίου.

Ταυτόχρονα το ελληνικό κράτος, προσδεδεμένο πλήρως στο δυτικό άρμα κυριαρχίας, έχει περάσει από τη δι-

συνέχεια στη σελίδα 16

Τοποθέτηση για τη δίκη για την βιομηχανία βρεφών στα Χανιά

**Με αφορμή τη δίκη για τη βιομηχανία εμπορίας βρεφών που ξεκίνησε στα Χανιά αυτή τη βδομάδα, επαναφέρουμε την τοποθέτησή μας, ως Ελεύθερες Γυναίκες, που είχαμε δημοσιεύσει στο πρώτο τεύχος του περιοδικού που επιμελούμαστε.*

Τον Αύγουστο του 2023 ήρθε στη δημοσιότητα μια υπόθεση εμπορίας βρεφών που αποκαλύπτει τη φρίκη και τη χυδαιότητα του κρατικού, εξουσιαστικού, καπιταλιστικού και πατριαρχικού συστήματος σε όλο της το εύρος.

Η υπόθεση αφορά ουσιαστικά ένα κύκλωμα, του οποίου τα δύο αρχηγικά μέλη, οι διευθυντές της κλινικής, προσπαθούσαν να εντοπίσουν μετανάστριες και να τις μεταφέρουν στην Ελλάδα ώστε να τις εκμεταλλευτούν στη συνέχεια ως δότριες ωαρίων ή παρένθετες μητέρες και να ικανοποιήσουν με αυτόν τον τρόπο τα αιτήματα "πελατών" τους από όλο τον κόσμο που δεν μπορούσαν να τεκνοποιήσουν και στις εκάστοτε χώρες τους δεν πληρούσαν τις νόμιμες προϋποθέσεις. Στη συνέχεια, οι γυναίκες είτε υποβάλλονταν σε ειδική θεραπεία ως δότριες ωαρίων, τα οποία χρησιμοποιούνταν σε μεθόδους εξωσωματικής γονιμοποίησης αλλά και σε προγράμματα παρένθετης μητρότητας είτε εντάσσονταν σε ελεγχόμενους χώρους, με σκοπό να κυοφορήσουν σε περιβάλλον εργασιακής εκμετάλλευσης κατά παρέκκλιση της σχετικής νομοθεσίας (υπέρβαση ορίου ηλικίας, πλαστές δικαστικές αποφάσεις, ανακριβές, ελλιπές ή ανύπαρκτο ιατρικό ιστορικό) και εν συνεχεία, έναντι αμοιβής, να παραδώσουν τα βρέφη. Κάποιες περιπτώσεις, πριν οι γυναίκες χρησιμοποιηθούν ως παρένθετες μητέρες, τις εκμεταλλεύονταν περαιτέρω, λαμβάνοντας και από αυτές ωάρια. Για να πετύχουν τον σκοπό τους, τα μέλη της οργάνωσης, προέβαιναν σε πλήθος επιμέρους εγκληματικών πράξεων και συγκεκριμένα κατάρτιζαν πλαστά δικαιολογητικά με σκοπό την έκδοση δικαστικής απόφασης, για άτομα τα οποία δεν πληρούσαν τις νόμιμες προϋποθέσεις και σε συνεργασία με κλινικές, ιατρικά εργαστήρια και ιατρούς, παραποιούσαν καταχωρήσεις ωοληψιών, παραποιούσαν ιατρικά έγγραφα, κατάρτιζαν εικονικά μισθωτήρια και εικονικά σύμφωνα συμβίωσης. Παράλληλα, σε περιστατικά ενδιαφερόμενων γονέων από χώρες όπου απαγορευόταν η διαδικασία απόκτησης τέκνου μέσω παρένθετης μητέρας, δήλωναν τις γεννήσεις ως υιοθεσίες. Επιπλέον, διαπιστώθηκε ότι, ενεργούσαν ως μεσολαβητές σε παράνομες υιοθεσίες βρεφών έναντι χρηματικού ανταλλάγματος ενώ προέβαιναν και στη συστηματική εξαπάτηση γυναικών ισχυριζόμενοι ψευδώς ότι υπέβαλαν αυτές σε πράξη εμβρυομεταφοράς.

Ανέκαθεν το κράτος και το κεφάλαιο επιχειρούσαν να καθορίσουν ποιες γυναίκες μπορούν να έχουν δικαίωμα στην αναπαραγωγή και ποιες όχι, καθώς τα σώματα των γυναικών στο υπάρχον σύστημα θεωρούνται ως μηχανές αναπαραγωγής της εργατικής δύναμης. Παραδείγματος χάριν, στις μετανάστριες στις Η.Π.Α είτε παρέχονταν επιδόματα γεννήσεων είτε επιδόματα "εθελούσιας" στείρωσης, αναλόγως αν την εκάστοτε χρονική στιγμή υπήρχε ανάγκη για φθηνό εργατικό δυναμικό ή αν είχε κορεστεί η αγορά. Γυναίκες από τις χώρες της καπιταλιστικής περιφέρειας, που σε προηγούμενες δεκαετίες κατηγορούνταν για τον υπερπληθυσμό και πρακτικά υποχρεώνονταν σε στείρωση, σήμερα χρησιμοποιούνται για να φέρουν στον κόσμο παιδιά που δεν θα μπορούν να θεωρήσουν δικά τους. Σε παγκόσμια κλίμακα είναι πολύ μικρό το ποσοστό των γυναικών που μπορούν να αποφασίσουν ελεύθερα αν θέλουν να κάνουν παιδιά (πόσο μάλλον και σε τί συνθήκες θα τα μεγαλώσουν!). Η μητρότητα λοιπόν έχει ξεκάθαρα ταξικό και φυλετικό χαρακτήρα και η παρένθετη μητρότητα σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να χαρακτηριστεί συλλήβδην ως ελεύθερη επιλογή, πόσο μάλλον σαν μία από τις πιο ανιδιοτελείς και αλτρουιστικές πράξεις, όπως επιχειρείται να προβληθεί. Η αλήθεια είναι πως η δουλειά αυτή αναλαμβάνεται στο μεγαλύτερο ποσοστό της από γυναίκες που ζούνε σε πιο φτωχές και υποβαθμισμένες περιοχές του κόσμου και σίγουρα δεν μπορεί να ιδωθεί ως μια πράξη ξέχωρη από το οικονομικό κίνητρο που την συνοδεύει κάθε φορά. Και φυσικά δεν μπορούμε να παραβλέπουμε το γεγονός ότι αυτού του είδους η δραστηριότητα που αναπτύσσεται στο περιθώριο του συστήματος δημόσιας υγείας ως μία επιχείρηση με τεράστια κέρδη, οφείλεται στο γεγονός ότι η υποβοηθούμενη αναπαραγωγή δεν καλύπτεται από την ασφάλιση καθώς δεν γίνεται αντιληπτή ως ανάγκη και κατά συνέπεια αποκλείει το σύνολο σχεδόν των ζευγαριών των κατώτερων κοινωνικών στρωμμάτων.

Να σημειώσουμε κάπου εδώ ότι ακόμα και η γλώσσα που χρησιμοποιείται για να περιγράψει αυτή τη διαδικασία παίζει ουσιαστικό ρόλο στον εξωραϊσμό της. Η χρήση της λέξης "μητρότητα" αλλά και όλη η ρητορική που επιστρατεύεται για να περιγράψει αυτή τη διαδικασία που αντικατοπτρίζει με τον πιο φριχτό αλλά και ρεαλιστικό τρόπο την καπιταλιστική αντίληψη για την αλληλεπίδραση της κοινωνικής βάσης και την αξία της ανθρώπινης ζωής γενικότερα αλλά και ειδικότερα την προστασία μιας ζωής τόσο ευάλωτης όσο αυτής ενός βρέφους, είναι μία πάγια τακτική της κυριαρχίας. Πώς μπορούμε να αποκαλούμε μητρότητα, μια διαδικασία που ουσιαστικά απογυμνώνει την αναπαραγωγή από κάθε συναίσθημα, που επιβάλλεται στα σώματα των γυναικών λόγω της φτωχοποίησης και της εξαθλίωσης, που αναγκάζει τις γυναίκες να φέρνουν στον κόσμο παιδιά κατά παραγγελία, υπογράφοντας συμβόλαια ότι δεν θα τα δουν ποτέ ξανά, ότι δε θα διεκδικήσουν την παραμικρή επικοινωνία μαζί τους;

Το κύκλωμα που αποκαλύφθηκε πρόσφατα στα Χανιά δεν αποτελεί ένα μεμονωμένο περιστατικό, ούτε φυσικά τη μοναδική περίπτωση κερδοφορίας σε βάρος της ανθρώπινης ζωής και του γυναικείου σώματος, αλλά αποτυπώνει την ουσία του καπιταλιστικού πατριαρχικού συστήματος εξουσίας και εκμετάλλευσης. Παρατηρούμε λοιπόν πως αμέσως μετά το σχηματισμό της νέας κυβέρνησης επανέρχονται στο δημόσιο διάλογο αυτή τη φορά από το ίδιο το κράτος και τους επίσημους εκφραστές του μια σειρά από ζητήματα, όπως η νομιμότητα των αμβλώσεων, το δημογραφικό και η περαιτέρω στήριξη νέων οικογενειών τα οποία καλείται να διαχειριστεί το νεο-ιδρυθέν Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας! Στην ουσία αυτό που παρακολουθούμε να εξελίσσεται είναι μία καθολική προσπάθεια αναδιάρθρωσης του κρατικο-καπιταλιστικού συστήματος που αγκομαχά να διατηρήσει την εξουσία του προωθώντας τη συντηρητικοποίηση και την πειθάρχηση σε όλα τα επίπεδα της κοινωνικής ζωής με στόχο την επιστροφή στις βασικές αρχές του: την πυρηνική οικογένεια και την εθνική ομοιογένεια. Και από την άλλη τα περιστατικά trafficking, σωματεμπορίας, εμπορίας βρεφών ή ακόμη και οργάνων ολοένα και πληθαίνουν στα πλαίσια αυτού του συστήματος που όλα πωλούνται και αγοράζονται κατά βούληση, του συστήματος που η αξία του σώματός μας μετριέται με βάση την εργατική δύναμη που παράγουμε, που πρώτα καταδικάζει χιλιάδες παιδιά και γυναίκες στην πείνα, την ανέχεια και

τον πόλεμο και έπειτα εμπορεύεται τα σώματά τους, υποσχόμενο μια καλύτερη ζωή.

Σε ένα σύστημα όπου τα πάντα εμπορευματοποιούνται και εξαγοράζονται, στεκόμαστε αλληλέγγυα δίπλα σε κάθε γυναίκα, και υπερασπιζόμαστε το καθολικό δικαίωμα στην άμβλωση. Κάθε γυναίκα πρέπει να είναι ελεύθερη να αποφασίζει αν επιθυμεί να γίνει μητέρα, αν και με ποιους τρόπους θα αποκτήσει παιδί, καθώς και αν θα διακόψει μια ανεπιθύμητη εγκυμοσύνη.

Για εμάς, η αναπαραγωγική ελευθερία δεν μπορεί να περιορίζεται σε μια τυπική δυνατότητα επιλογής, αλλά προϋποθέτει την ουσιαστική χειραφέτηση της γυναίκας από τις κοινωνικές και οικονομικές συνθήκες που περιορίζουν την αυτοδιάθεσή της. Γιατί η ελευθερία πάνω στο σώμα μας δεν μπορεί να υπάρξει σε μια κοινωνία που μας εκμεταλλεύεται για το κέρδος, μας κακοποιεί, μας βιάζει και μας δολοφονεί. Η διεκδίκηση της αναπαραγωγικής αυτοδιάθεσης είναι αναπόσπαστο κομμάτι του αγώνα για τη ζωή, την αξιοπρέπεια και την ελευθερία.

Από την πλευρά μας γνωρίζουμε πως ο αγώνας ενάντια στην πατριαρχία είναι αγώνας απέναντι σε κάθε μορφή εξουσίας, διαρκής και συνολικός ενάντια στην καταπίεση και την εκμετάλλευση των γυναικών. Δεν περιμένουμε πως η λύση θα έρθει θεσμικά αλλά ξέρουμε ότι η αλλαγή θα έρθει από τα κάτω με αντιιεραρχικούς αγώνες, με αλληλεγγύη και μαχητική αντίσταση. Με γυναίκες που στέκονται η μια δίπλα στην άλλη και χτίζουν κοινότητες αγώνα, μέσα από τις οποίες θα μπορούν να επικοινωνήσουν και να μιλήσουν για όσα βιώνουν, που δεν θα σιωπούν απέναντι στη βία αλλά θα αγωνίζονται για να την εξαλείψουν. Ως αναρχικές και ως γυναίκες δηλώνουμε ξεκάθαρα πως κράτος και καπιταλισμός θα γκρεμιστούν μέσα από την οργάνωση μας, μέχρι το χτίσιμο κοινοτήτων αξιοπρέπειας και ελευθερίας παντού.

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΕ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΑ
ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΙ ΑΓΩΝΑΣ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Ελεύθερες Γυναίκες της Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό- Μαύρο & Κόκκινο μέλος της ΑΠΟ

Ανακοίνωση για την ολοκλήρωση του 2ου Ελευθεριακού φεστιβάλ για τον οργανωμένο αναρχισμό

Τραγουδάμε, ζούμε και αγωνιζόμαστε «κάτω από το ηφαίστειο» του Σύγχρονου Ολοκληρωτισμού, κρατώντας τη σπίθα της κοινωνικής Αντίστασης ζωντανή!

Ολοκληρώθηκε το βράδυ του Σαββάτου 3 Οκτώβρη το 2ο ελευθεριακό φεστιβάλ για τον Οργανωμένο Αναρχισμό & τους κοινωνικούς-ταξικούς αγώνες. Η ίδια η διεξαγωγή του για δεύτερη χρονιά στην καρδιά της πόλης της Θεσσαλονίκης πιστεύουμε ότι αποτέλεσε εφαλτήριο κοινωνικής επαγρύπνησης όσο και μια ανάσα ελευθερίας και ψυχαγωγίας για τους χιλιάδες ανθρώπους που το επισκέφτηκαν και παρακολούθησαν τις πολιτικές και πολιτιστικές του δραστηριότητες. Κατά τη διάρκεια της δεύτερης μέρας είχαμε την ευκαιρία να αναπτύξουμε τη θέση των αναρχικών γύρω από τις στρατιωτικές συγκρούσεις και τη γενίκευση της πολεμικής εμπλοκής στην αντίστοιχη εκδήλωση, στην οποία τοποθετήθηκαν η συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο» όσο και η Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών «Quieta Movere» που ανέδειξε την ίδια θεματική επικεντρώνοντας στον χώρο των πανεπιστημίων και την ολοένα μεγαλύτερη πρόσδεση τους στις ερευνητικές ανάγκες της πολεμικής βιομηχανίας. Ήταν μια σημαντική συζήτηση που πλαισιώθηκε από τις ενδιαφέρουσες και χρήσιμες τοποθετήσεις συντρόφων και συναγωνιστών που την παρακολούθησαν και εμπλούτισαν το περιεχόμενο της. Η βραδιά έπειτα κύλησε σε punk-rock ρυθμούς με το ξεκίνημα της συναυλίας όπου εμφανίστηκαν τα συγκροτήματα Viceroy, Στράφι, Oldschool Rednex και Μεγάλη Φυγή. Ένα πολυπληθές κοινό παρακολούθησε τη συναυλία που διήρκησε 4 ώρες με εξαιρετικά μεγάλο ενθουσιασμό! Το τέλος της διοργάνωσης βρήκε τις ομάδες που είχαν την ευθύνη να αποκαθιστούν την πλατεία, ώστε να την παραδώσουν στην κατάσταση που την παρέλαβαν το πρωί της Παρασκευής, όπως πιστεύουμε ότι οφείλει να κάνει οποιοδήποτε σχήμα αναφέρεται στην ιδέα της Αυτοοργάνωσης.

Ο συνωστισμός του κοινού που πραγματικά κατέκλυσε τον χώρο του βιβλιοπωλείου του φεστιβάλ, ανέδειξε το διαρκώς ανερχόμενο ενδιαφέρον για τις ελευθεριακές και ριζοσπαστικές εκδόσεις, η προσέλευση για την παρακολούθηση και των τριών φετινών πολιτικών εκδηλώσεων, όσο και η χαρά στα πρόσωπα όσων επισκέφθηκαν τον χώρο του φεστιβάλ και τις μουσικές του εκδηλώσεις μας δίνουν ώθηση και νέα δύναμη ώστε να ενισχύσουμε ακόμη περισσότερο την προσπάθεια της αναβάθμισής του και της συμπερίληψης όσο το δυνατόν περισσότερων γεγονότων που θα αναδεικνύουν τη χρησιμότητα της οργανωμένης πάλης υπό αναρχικό πρόσημο, ώστε να αντιπαλέψουμε αποτελεσματικά από κοινού με την πληττόμενη κοινωνική βάση τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους φοιτητές και τους μαθητές ενάντια στο σύστημα καταπίεσης και εκμετάλλευσης. Η επαφή και το ενδιαφέρον πολλών ανθρώπων για το πολιτικό υλικό, τον λόγο και τις θέσεις των οργανωμένων αναρχικών και της Α.Π.Ο. δείχνει ότι υπάρχει το ανθρώπινο υλικό που θέλει να αντιταχθεί στο σκοτάδι της καπιταλιστικής εκμετάλλευσης και της κρατικής καταστολής. Η διεξαγωγή του φεστιβάλ μας επέτρεψε να απευθυνθούμε σε ευρύτερα ακροατήρια για σειρά πολιτικών και κοινωνικών ζητημάτων, όπως ήταν και ο αντικειμενικός του σκοπός και στόχος.

Αυτές οι δύο μέρες μαζικής προσέλευσης σε ένα αναρχικό φεστιβάλ στην καρδιά της πόλης, κάτω από τις ιστορικές μαυροκόκκινες σημαίες και 90 χρόνια μετά την έναρξη της Κοινωνικής Επανάστασης στην Ισπανία για εμάς αποτέλεσαν και μια απάντηση εξαιρετικής σημασίας προς την πλευρά όσων επιβουλεύονται την ομαλή διεξαγωγή του φεστιβάλ όσο και την ανάπτυξη και κυκλοφορία των ελευθεριακών ιδεών, είτε αυτοί είναι το πολιτικό προσωπικό του κράτους, είτε η Αστυνομία είτε οι φασιστικές γκρούπες ή και όποιος άλλος αθροίζεται με αυτούς και τον αντιδραστικό τους λόγο.

Ένα μεγάλο ευχαριστώ από καρδιάς σε όλους τους καλλιτέχνες που εμφανίστηκαν όπως πάντα αφιλοκερδώς κάποιοι από αυτούς κάνοντας και αρκετά χιλιόμετρα για να βρεθούν μαζί μας, στον σύντροφο Κ. Βασιλειάδη που ήρθε από την Αθήνα και φυσικά σε όλους τους ανθρώπους που συμμετείχαν, υποστήριξαν και παρακολούθησαν το σύνολο των εκδηλώσεων.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ-ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ-ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

-Συλλογικότητα για τον Κοινωνικό Αναρχισμό «Μαύρο & Κόκκινο»
- Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών «Quieta Movere»
- Ελευθεριακές εκδόσεις «Ναυτίλος»
- Ελευθεριακό Κέντρο «No Pasaran»

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ - ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Το πρωί της Παρασκευής 9 Οκτωβρίου ύστερα από έκρηξη στις εγκαταστάσεις της MOTOR OIL στους Αγίους Θεοδώρους τραυματίστηκαν σοβαρά 5 εργάτες εκ των οποίων ο ένας λίγες ώρες αργότερα κατέληξε, ενώ στις 11 Οκτωβρίου ένας ακόμα από τους πολυτραυματίες χάνει τη ζωή του. Την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου μια νέα ισχυρή έκρηξη σημειώθηκε στις εγκαταστάσεις της Motor Oil, αφήνοντας πίσω της 4 τραυματισμένους εργάτες, 2 εκ των οποίων με πολλαπλά κατάγματα και εγκαύματα. Και αυτά τα προδιαγεγραμμένα φρικτά εργοδοτικά εγκλήματα έρχονται να προστεθούν στις ήδη περισσότερες από 140 δολοφονίες εργατών/τριών του 2026 (και πάνω από 220 τραυματίες) και στις αναρίθμητες των προηγούμενων ετών, στις οποίες αντανακλάται με κυνισμό η όξυνση της εργασιακής εκμετάλλευσης και η οικτρή πραγματικότητα των εργασιακών συνθηκών στις οποίες καλούμαστε να δουλέψουμε όλες και όλοι.

Η προώθηση των διαδικασιών της κρατικής και καπιταλιστικής αναδιάρθρωσης εντείνει με γοργούς ρυθμούς την επίθεση στον κόσμο της εργασίας με την ολοένα και μεγαλύτερη όξυνση των συνθηκών εκμετάλλευσης. Η επίθεση αυτή συντελεί στην εγκαθίδρυση ενός μεσαίωνα στην εργασιακή πραγματικότητα. Η εργοδοτική αυθαιρεσία σε συνδυασμό με την απελευθέρωση των απολύσεων επιτείνουν την επισφαλή και «μαύρη» εργασία, εντείνουν σε ακραίο βαθμό την εκμετάλλευση χιλιάδων εργαζομένων και θέτουν στο προσκήνιο τον διαρκή εκβιασμό της ανεργίας, την ίδια στιγμή που τα εξαντλητικά ωράρια οδηγούν στην συνεπακόλουθη μείωση ως και εκμηδένιση του ελεύθερου χρόνου όσων εργάζονται. Η κατάργηση των συλλογικών συμβάσεων και εργατικών κεκτημένων κατακερματίζει τις ταξικές αντιστάσεις και αποδυναμώνει τις συλλογικές διεκδικήσεις στους χώρους εκμετάλλευσης, γεγονός που σε συνδυασμό με την πλήρη αποθράσυνση των αφεντικών συντελεί στη ραγδαία αύξηση των εργατικών ατυχημάτων και δολοφονιών στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς στο βωμό της καπιταλιστικής και κρατικής κερδοφορίας και ανάπτυξης. Οι δεκάδες δολοφονίες εργατών στα κάτεργα της σύγχρονης δουλείας μαρτυρούν οτι οι εκμεταλλευόμενοι και οι καταπιεσμένοι συνεχίζουν να πληρώνουν με το αίμα τους τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού συστήματος, που καταδυναστεύει, δολοφονεί, εξαθλιώνει. Αυτό ακριβώς καταδεικνύει η εργοδοτική δολοφονία 5 εργατριών στο εργοστάσιο της Βιολάντα στα Τρίκαλα, μετά από έκρηξη που διέλυσε τις εγκαταστάσεις στις οποίες εργάζονταν, και από την οποία τραυματίστηκαν άλλοι 7 εργάτες. Σήμερα, και αφού επιχειρήθηκε θεσμικά από την πρώτη στιγμή να συγκαλυφθούν οι ευθύνες της εργοδοσίας, το αφεντικό του εργοστασίου Τζιωρτζιώτης βρίσκεται ελεύθερος μετά από την απόφαση του συμβουλίου πλημμελειοδικών Τρικάλων με την οποία έληξε η προφυλάκισή του. Αυτό ακριβώς καταδεικνύει και η εργοδοτική δολοφονία 2 εργατών σε εργοστάσιο στον Ασπρόπυργο τον Ιούλιο του 2026 μετά από έκρηξη λόγω διαρροής εύφλεκτου αερίου, ο τραυματισμός άλλων 11, εκ των οποίων ο ένας νοσηλεύεται ακόμα με πολλά εγκαύματα. Η έκρηξη στα διυλιστήρια της motor oil, στη Βιολάντα και στον Ασπρόπυργο δεν είναι ούτε τυχαία γεγονότα, ούτε ατυχήματα, αλλά αντίθετα αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της άγριας ταξικής εκμετάλλευσης που επιβάλλεται στους χώρους δουλειάς, αποτελούν προδιαγεγραμμένα κρατικά και καπιταλιστικά εγκλήματα.

Οι εκατοντάδες δολοφονημένοι εργάτες/τριες στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, οι χιλιάδες πρόσφυγες και μετανάστες/τριες, που όταν δεν βυθίζονται στη θάλασσα από το ελληνικό λιμενικό, βασανίζονται και φυλακίζονται σε στρατόπεδα συγκέντρωσης, οι 57 νέοι/ες που δολοφονήθηκαν στο κρατικό έγκλημα στα Τέμπη, οι απόκληροι που πέφτουν νεκροί στα αστυνομικά μπλόκα και οι χιλιάδες αγωνιστές/στριες που στους δρόμους και τις διαδηλώσεις χτυπιούνται με μανία από τους ένστολους δολοφόνους της δημοκρατίας αποτελούν μόνο ένα μικρό μέρος της πραγματικότητας της συνολικής βαρβαρότητας, που επιβάλουν στη μεγάλη κοινωνική πλειοψηφία κράτος και αφεντικά.

Το βάθεμα του σύγχρονου ολοκληρωτισμού εκδηλώνεται αφενός με τις συνεχείς και δυσμενέστερες αναδιαρθρώσεις σε κάθε πεδίο του κοινωνικού και ταξικού ανταγωνισμού αλλά και την προετοιμασία της κοινωνικής βάσης για μια εμπόλεμη κοινωνία, την εμπέδωση μιας συνθήκης σιωπής και ταυτόχρονα υποταγής στα σχέδια των κυρίαρχων και αφετέρου με το τσάκισμα του εσωτερικού εχθρού, κάθε αντίστασης που εκδηλώνεται από τα κάτω και στόχο έχει να θέσει ανάχωμα στις αντικοινωνικές και εγκληματικές πολιτικές κράτους και κεφαλαίου.

ΤΟ ΑΙΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΤΩΝ/ΤΡΙΩΝ
ΤΑ ΠΛΟΥΤΗ ΤΩΝ ΑΦΕΝΤΙΚΩΝ

Το πρωί της Παρασκευής 9 Οκτωβρίου ύστερα από έκρηξη στις εγκαταστάσεις της Motor Oil στους Αγίους Θεοδώρους τραυματίστηκαν σοβαρά 5 εργάτες εκ των οποίων ο ένας λίγες ώρες αργότερα κατέληξε, ενώ στις 11 Οκτωβρίου ένας ακόμα από τους πολυτραυματίες χάνει τη ζωή του. Την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου μια νέα ισχυρή έκρηξη σημειώθηκε στις εγκαταστάσεις της Motor Oil, αφήνοντας πίσω της 4 τραυματισμένους εργάτες, 2 εκ των οποίων με πολλαπλά κατάγματα και εγκαύματα. Πρόκειται για προδιαγεγραμμένα και φρικτά εργοδοτικά και κρατικά εγκλήματα που αναδεικνύουν με κυνισμό την όξυνση της εργασιακής εκμετάλλευσης και την οικτρή πραγματικότητα των εργασιακών συνθηκών στις οποίες καλούμαστε να δουλέψουμε όλες & όλοι.

MOTOR OIL (HELLAS)

Οι 142 νεκροί εργάτες και εργάτριες και οι πάνω από 220 σοβαρά τραυματίες με βαριές κακώσεις και ακρωτηριασμούς, πριν κλείσει το 2026, δεν είναι ούτε τυχαία γεγονότα, ούτε ατυχήματα. Αντίθετα, αποτελούν την κορυφή του παγόβουνου της άγριας ταξικής εκμετάλλευσης που επιβάλλεται στους χώρους δουλειάς γεγονός που σε συνδυασμό με την πλήρη αποθράσυνση των αφεντικών συντελεί στη ραγδαία αύξηση των εργατικών ατυχημάτων και δολοφονιών στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς στο βωμό της καπιταλιστικής και κρατικής κερδοφορίας και ανάπτυξης. Γιατί το να χύνουμε το αίμα μας στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς αποτελεί προϋπόθεση για τη διατήρηση και αναπαραγωγή του βάρβαρου εκμεταλλευτικού και καταπιεστικού συστήματος που καταδυναστεύει, δολοφονεί, εξαθλιώνει και καταστέλλει όλους όσοι αρνούνται να αποδεχτούν τη ληλαισία της ζωής, τη ψίμωση και την υποταγή.

ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΣΤΗΝ ΕΡΓΟΔΟΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ, ΤΙΣ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΕΡΓΑΤΩΝ, ΤΗΝ ΕΝΤΑΤΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΕΚΜΕΤΑΛΛΕΥΣΗΣ, ΤΗΝ ΚΡΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗ ΚΑΙ ΠΟΙΝΙΚΟΠΟΙΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗΣ ΔΡΑΣΗΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

για μια κοινωνία χωρίς καταπίεση και εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 23 ΟΚΤΩΒΡΗ * ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ * 18.30

ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΤΡΙΤΗ 27 ΟΚΤΩΒΡΗ * ΓΡΑΦΕΙΑ MOTOR OIL (ΜΑΡΟΥΣΙ) * 19.00
ΠΡΟΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΙΣ 18.30 ΣΤΟΝ ΣΤΑΘΜΟ ΜΕΛΙ ΚΑΤ

συνέλευση αναρχικών για την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ & ΤΑΞΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

Από τη συγκέντρωση-πορεία στα γραφεία της Motor oil στο Μαρούσι (27/10) ενάντια στις δολοφονίες εργατών μετά και τις πρόσφατες εκρήξεις στις εγκαταστάσεις της εταιρείας στους Αγίους Θεοδώρους.

Από τη συγκέντρωση στις 17/10 στο μετρό της Αγίας Σοφίας για τους δύο νεκρούς και τους 4 σοβαρά τραυματισμένους εργάτες της Motor oil.

Απέναντι στην οργανωμένη επίθεση του κράτους και του κεφαλαίου που τοπικά και διεθνώς δεν έχουν να υποσχεθούν τίποτα περισσότερο από την αγριότητα των πολεμικών σφαγείων και του φασισμού, η μόνη ελπίδα για τις κοινωνίες βρίσκεται στα οδοφράγματα των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων και την πολιτική, κοινωνική και ταξική οργάνωση του αγώνα στην κατεύθυνση της κοινωνικής επανάστασης για μια κοινωνία γενικευμένης χειραφέτησης και αυτοδιεύθυνσης.

– ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ –

Παρασκευή 23 Οκτώβρη
Προπύλαια * 18.30

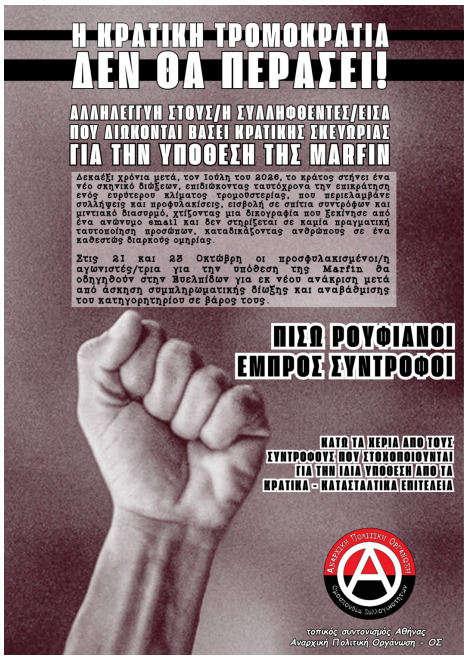
– ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ –
Τρίτη 27 Οκτώβρη * Γραφεία Motor Oil (Μαρούσι) * 19.00
Προσυγκέντρωση στις 18.30 στον σταθμό ΗΣΑΠ ΚΑΤ

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ, ΔΕΝ ΕΧΟΥΜΕ ΑΥΤΑΠΑΤΕΣ
ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΑΦΕΝΤΙΚΑ ΔΟΛΟΦΟΝΟΥΝ ΕΡΓΑΤΕΣ

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ

Συνέλευση Αναρχικών για την ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΗ ΧΕΙΡΑΦΕΤΗΣΗ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ/Η ΣΥΛΛΗΦΘΕΝΤΕΣ/ΕΙΣΑ ΠΟΥ ΔΙΩΚΟΝΤΑΙ ΒΑΣΕΙ ΚΡΑΤΙΚΗΣ ΣΚΕΥΩΡΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ MARFIN

Δεκαέξι χρόνια μετά, τον Ιούλη του 2026, το κράτος στήνει ένα νέο σκηνικό διώξεων, επιδιώκοντας ταυτόχρονα την επικράτηση ενός ευρύτερου κλίματος τρομοϋστερίας, που περιελαμβάνε συλλήψεις και προφυλακίσεις, εισβολή σε σπίτια συντρόφων και μιντιακό διασυρμό, χτίζοντας μια δικογραφία που ξεκίνησε από ένα ανώνυμο email και δεν στηρίζεται σε καμία πραγματική ταυτοποίηση προσώπων, καταδικάζοντας ανθρώπους σε ένα καθεστώς διαρκούς ομηρίας.

Στις 21 και 23 Οκτώβρη οι προσφυλακισμένοι/η αγωνιστές/τρια για την υπόθεση της Marfin θα οδηγηθούν στην Ευελπίδων για εκ νέου ανάκριση μετά από άσκηση συμπληρωματικής δίωξης και αναβάθμισης του κατηγορητηρίου σε βάρος τους.

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ – ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΥΣ ΠΟΥ ΣΤΟΧΟΠΟΙΟΥΝΤΑΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑ ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΠΟ ΤΑ ΚΡΑΤΙΚΑ – ΚΑΤΑΣΤΑΛΤΙΚΑ ΕΠΙΤΕΛΕΙΑ

Η ΚΡΑΤΙΚΗ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

τοπικός συντονισμός Αθήνας
Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Στις 11 Γενάρη του 2020 και έπειτα από μία περίοδο αλλεπάλληλων επιθέσεων στα κατειλημμένα εδάφη αγώνα από το κράτος, αγωνιστές και αγωνίστριες από την κοινότητα καταλήψεων Κουκακίου μαζί με πλήθος αλληλέγγυων προχωρούν στην ανακατάληψη των κτιρίων της Ματρόζου 45 και Παναιτωλίου 21. Αφού οι μπάτσοι διέλυσαν τον συγκεντρωμένο κόσμο, επιχείρησαν να εισέλθουν στα ανακατειλημμένα κτήρια. Μετά από πολύωρη προσπάθεια των ΕΚΑΜ να εισέλθουν στην Ματρόζου 45, οι ένστολοι δολοφόνοι συνέλαβαν 5 καταληψίες, μεταξύ των οποίων και μια ανήλικη συντρόφισσα.

Η δικαστική εξουσία σε πλήρη ευθυγράμμιση με τις επιταγές της πολιτικής εξουσίας αποφάσισε, για τους 4 αγωνιστές πλην της ανήλικης τότε συντρόφισσας, πρωτόδικα, την καταδίκη σε 77 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή με έκτιση ολόκληρης της ποινής με αναστολικό χαρακτήρα μέχρι το εφετείο.

Απέναντι στη σαρωτική επέλαση της κρατικής καταστολής που επιχειρεί να εξαλείψει το αναρχικό κίνημα και τις κατειλημμένες εστίες αγώνα, ορθώνονται συνεχώς αναχώματα που δείχνουν πως ο εχθρός δεν είναι ανίκητος. Οι συνεχείς ανακαταλήψεις και η συνεπής υπεράσπιση των αυτοοργανωμένων δομών δημιουργούν διαρκώς αναχώματα στην αυξανόμενη επιθετικότητα των κρατικών επιτελείων και αποδεικνύουν αδιάκοπα πως με όπλα μας την αλληλεγγύη, τη συντροφικότητα και τη συνέπεια, απέναντι στην εξατομίκευση και την ηττοπάθεια, είναι εφικτό να κρατήσουμε τον δρόμο για τη συνολική κοινωνική αντεπίθεση απέναντι στη βαρβαρότητα της εξουσίας ανοιχτό.

Αλληλεγγύη στους 5 καταληψίες που υπερασπίστηκαν την κοινότητα τους και τις δομές της, σε όλους τους κατειλημμένους χώρους αγώνα και τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Μπροστά στην κρατική επιθετικότητα, δεν παραδινόμαστε, μαχόμαστε! Με όπλο μας την αλληλεγγύη, θα συνεχίσουμε τον αγώνα για την οργάνωση της κοινωνικής και ταξικής αντεπίθεσης, για τη δημιουργία ενός κόσμου ισότητας και ελευθερίας.

ΟΛΟΙ/ΕΣ ΣΤΟ ΕΦΕΤΕΙΟ

Η δίκη ξεκίνησε στις 9 Νοέμβρη και διακόπηκε για τις 14 Δεκέμβρη στα Δικαστήρια Ευελπίδων

Αλληλεγγύη στους εξεγερμένους στην Γαλλία

«Συγγνώμη για την αναστάτωση... έχουμε να σώσουμε το μέλλον μας!»

Έχουν περάσει περίπου δύο εβδομάδες, όπου το μαθητικό κίνημα έχει ξεσηκωθεί από άκρη ως άκρη της Γαλλίας, παρασύροντας με ταχύτητα ολοένα και μεγαλύτερα κομμάτια της κοινωνίας σε έναν αγώνα που παίρνει διαρκώς μεγαλύτερες διαστάσεις. Καταλήψεις σχολικών κτιρίων, που ξεκίνησαν αυθόρμητα από τις 22 Σεπτέμβρη από πρωτοβουλίες σε σχολεία των προαστίων του Παρισιού, ξεκινώντας από το λύκειο Saint- Exupéry στο Κρετέιγ, μέσα σε λίγες μόνο μέρες άρχισαν να μετουσιώνονται σε κίνημα που έχει φέρει σε αδιέξοδο την κυβέρνηση, λίγους μάλιστα μήνες πριν από τις προεδρικές εκλογές του 2027.

Οι διεκδικήσεις των μαθητών αφορούν την συνολικότερη επίθεση που δέχεται η δευτεροβάθμια εκπαίδευση και κατ' επέκταση την ίδια την υποβάθμιση των ζωών τους μέσω της απροκάλυπτης βίας που έχουν δεχτεί οι κινητοποιήσεις. Αφενός, την ίδια στιγμή που το γαλλικό κράτος επενδύει τα μέγιστα στην πολεμική προετοιμασία, το ποσοστό του κρατικού προϋπολογισμού που δίνεται στην εκπαίδευση είναι φανερά μειωμένο, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την περικοπή πάνω από 3 χιλιάδων θέσεων εκπαιδευτικών σε εθνικό επίπεδο για το έτος. Μάλιστα, την κατάσταση έρχεται να οξύνει η πραγματικά άνιση κατανομή του ποσού αυτού ανά τα ιδρύματα της χώρας, που εντείνει τους ταξικούς φραγμούς μέσω της περαιτέρω εξαθλίωσης των ήδη υποβαθμισμένων σχολείων φτωχότερων περιοχών και των τεχνικών σχολείων. Την στιγμή που τα ωράρια παραμένουν εξουθενωτικά και το σύστημα άκρως ανταγωνιστικό, ένα ανησυχητικά μεγάλο ποσοστό των σχολείων υπολειτουργεί με βασικά κενά από καθηγητές, στοίβαξημαθητών σε τάξεις των 30-35 ατόμων, επικίνδυνες υγειονομικά και υλικοτεχνικά συνθήκες (σαπισμένα ταβάνια, ποντίκια, έλλειψη θέρμανσης, υπολειτουργική σχολική καντίνα, έλλειψη σε θρανία και καρέκλες...). Και συγχρόνως, το σύστημα πρόσβασης στην τριτοβάθμια εκπαίδευση που καθιερώθηκε το 2018 (Parcoursup), έρχεται να αποκρυσταλλώσει μια λογική διαλογής και αποκλεισμού, όπου οι μαθητ(ρι)ές μετατρέπονται σε αριθμούς και τα σχολεία τους σε δείκτες αξιολόγησης για την τελική τους εισαγωγή ή όχι στο ίδρυμα της επιλογής τους.

«Ένα κράτος που εξοργίζεται από το κάψιμο των κάδων αλλά αποδέχεται να χτυπάει παιδιά, είναι ένα κράτος που πρέπει να πολεμηθεί. Και να καταστραφεί»

Τις τελευταίες μέρες, περισσότερα από τα μισά σχολεία στο σύνολο της χώρας έχουν προχωρήσει σε κατάληψη και κινητοποίηση ασχέτως, βέβαια, που η γαλλική κυβέρνηση αρέσκεται να διατυμπανίζει ότι 9 στα 10 σχολεία λειτουργούν κανονικά. Ξεκινώντας την κλιμάκωση ήδη από τις 29/09, οι εκπαιδευτικοί αγώνες γρήγορα συνδέθηκαν με την γενική απεργία δημοσίων υπαλλήλων για τον κρατικό προϋπολογισμό αλλά και με τον αγώνα των πυροσβεστών ενάντια στην παντελή αδιαφορία του κράτους για την διαχείριση των πυρκαγιών το καλοκαίρι, που παραδόθηκαν δεκάδες χιλιάδες εκτάρια δάσους στις φλόγες. Στις 06/10 οι πορείες μέτρησαν περίπου μισό εκατομμύριο διαδηλωτών σε κάθε γωνία της Γαλλίας, ενώ οι μαζικές πορείες και οι γενικευμένες συγκρούσεις με τους μαθητές και τις μαθήτριες στην πρώτη γραμμή είναι καθημερινές και στοχεύουν σε περαιτέρω κλιμάκωση, στο γενικό κάλεσμα της 17ης Οκτώβρη. Στο πλευρό των μαθητών βρίσκονται και οι εκπαιδευτικοί,οι οποίοι δημιουργώντας ανθρώπινες αλυσίδες απέναντι στους μπάτσους προστατεύουν τους/ις μαθητές/ριες και διεκδικούν τα αυτονόητα, αλλά και γονείς όπως και η υπόλοιπη κοινωνία, που προσπαθούν με αυτοσχέδιες συλλογικές κουζίνες, νομικές συμβουλές και φαρμακεία να ενισχύσουν και να θωρακίσουν τον αγώνα. Την ίδια στιγμή, από το δικό τους μετερίζι οι φοιτητ(ρι)ές έχουν ξεκινήσει τις καταλήψεις των κτιρίων και ορθώνουν οδοφράγματα σε αλληλεγγύη στους μαθητές, εκφράζοντας την γενικευμένη οργή ενάντια στις περικοπές και την κρατική βία, την άνοδο της ακροδεξιάς την εισβολή μπάτσων στα πανεπιστήμια, τις συνεργασίες των πανεπιστημίων με εταιρείες ισραηλινού κεφαλαίου και την αύξηση των διδάκτρων για φοιτητές εκτός ΕΕ.

Το εξεγερσιακό κλίμα στην Γαλλία αποτυπώθηκε χαρακτηριστικά στις 08/10 όπου με σύνθημα «Παίρνουμε τη Βαστίλη» εκατοντάδες χιλιάδες νέοι εκδήλωσαν την οργή τους στην πρωτεύουσα, όσο παράλληλα στις υπόλοιπες πόλεις συνεχίζονται οι κινητοποιήσεις, αντιστεκόμενοι επί ώρες στην σφοδρή καταστολή του κράτους και θέτοντας ως αιχμιακά στοιχεία του κινήματος την εναντίωσή στο κράτος, την καταστολή, την εξαθλίωση και την άνοδο του φασισμού. Μάλιστα ο αγώνας αυτός έχει εμπνεύσει τις τελευταίες μέρες έντονο κύμα κινητοποιήσεων στο Βέλγιο, όπου με σχολικές και φοιτητικές καταλήψεις, μαζικές συγκεντρώσεις και συγκρούσεις, ο κόσμος διαδηλώνει κατά των μέτρων λιτότητας, με την κοινωνική οργή να είναι διάχυτη.

Η αστυνομική βία που έχει εξαπολύσει το κράτος, σε μια προσπάθεια να καταστείλει την εξέγερση

Από τη συγκέντρωση έξω από το Γαλλικό Ινστιτούτο Θεσ/κης, στις 16/10/2026

και να επαναφέρει την «τάξη» είναι άνευ προηγουμένου, με τις συλλήψεις και τις προσαγωγές να φτάνουν τις 7.000 μέσα σε δύο μόλις εβδομάδες, περισσότερες εκ των οποίων ανηλίκων ενώ παράλληλα έχουν τραυματιστεί εκατοντάδες μαθητ(ρι)ες, εκπαιδευτικοί και αλληλέγγυοι. Μερικά μόνο παραδείγματα αποτρόπαιης αποτύπωσης της βίας αυτής είναι μεταξύ άλλων ο ακρωτηριασμός χεριού μαθητή από χειρομβομβίδα GM2L, η τύφλωση 16χρονου στο δεξί μάτι από εκτοξευτή αμυντικών βλημάτων, η σεξουαλική παρενόχληση 14χρονης ή ακόμα και ο σοβαρός τραυματισμός 14χρονου στο σαγόνι έπειτα από επίθεση στο ένα μέτρο από εκτοξευτή δακρυγόνου. Άλλωστε, λίγες εβδομάδες πριν εγκρίθηκε στην χώρα το νομοσχέδιο "permis de tuer" που εν ολίγοις δίνει το πράσινο φως στην αστυνομία να χρησιμοποιεί πυροβόλα όπλα, χωρίς να προβλέπεται κανένας αυτεπάγγελτος έλεγχος. Έχει πλέον πέσει ο μανδύας «τάξης» και «ασφάλειας», που κανείς πλέον δεν καθησυχάζεται και δεν αρκείται σε πασιφιστικές διεκδικήσεις ή ημίμετρα -η νεολαία είναι οργισμένη, και οι διαδηλωτές δεν διαδηλώνουν απλά για τον προυπολογισμό αλλά και για το δικαίωμα στην ζωή!

Κι όμως μέσα σ' αυτό το κλίμα γενικευμένης αναταραχής, η μοναδική επίσημη απάντηση από πλευράς της κυβέρνησης, που βρίσκεται φανερά σε αδιέξοδο είναι η περαιτέρω βία, η προσπάθεια λοκαουτ σε πανεπιστήμια και σχολεία με στόχο την «αποκλιμάκωση» και οι αόριστες υποσχέσεις για την μελλοντική εξέταση των διεκδικήσεων. Άλλωστε, κράτος και κεφάλαιο δρουν με χειρουργική ακρίβεια ακριβώς όπως ξέρουν να κάνουν: να εκμεταλλεύονται, να λεπλατούν, να καταστέλλουν. Και όπως σε κάθε περίοδο κρίσης που αυτό δεν είναι πια αρκετό, έτσι και τώρα έρχεται ο φασισμός και η άκρα δεξιά, το δεξί χέρι του κράτους, για να κάνει τη «δύσκολη» δουλειά, τονίζοντας την αναγκαιότητα περαιτέρω καταστολής, περαιτέρω πειθαρχίας και κάνοντας μάλιστα διακηρύξεις για περαιτέρω περικοπές. Παράλληλα, και εν μέσω προετοιμασίας των εκλογών του Απριλίου, η αριστερά επιχειρεί να διεισδύσει στις κινητοποιήσεις και να τις εντάξει κάτω από την δική της πολιτική πρόταση, αποσκοπώντας να καρπωθεί την πολιτική υπεραξία της κοινωνικής οργής.

Πολύ συνειδητά τα συστημικά μέσα, αφού γρήγορα είδαν ότι οι προσπάθειες να αποσιωπήσουν τις κινητοποιήσεις έπεσαν στο κενό, ξεκίνησαν να κάνουν λόγο για την μεγαλύτερη κινητοποίηση μαθητών των τελευταίων 60 ετών. Αφενός, δεν θα μπορούσαν να εθελοτυφλούν απέναντι στις διαστάσεις που έχουν λάβει μέσα σε λίγες μόνο μέρες οι κινητοποιήσεις. Πολύ περισσότερο, όμως, επιδιώκουν να διαγράψουν από την συλλογική μνήμη τις μαζικές πανεκπαιδευτικές κινητοποιήσεις του '98-'99 που έθεταν στο επίκεντρο ακριβώς τις ίδιες στοιχειώδεις ελλείψεις και που εν τέλει κατάφεραν να πιέσουν την τότε κυβέρνηση του Lionel Jospin (Gauche Plurielle) να προβεί σε «μέτρο έκτακτης ανάγκης» με την απευθείας παραχώρηση ποσού ύψους 4 δις. γαλλικών φράγκων (950 εκ ευρώ) για την εκπαίδευση. Μπορεί ακόμα να λησμονούν τις κινητοποιήσεις των γαλλικών λυκείων το 2006 που συναντήθηκαν με τα πανεπιστήμια και τις απεργιακές κινητοποιήσεις και άνθισε το κίνημα που απέτρεψε την πρόταση για το CPE (:σύμβαση πρώτης πρόσληψης), που επιδίωξε με προσχήματα μείωσης της ανεργίας να επισφραγίσει την επισφάλεια, προτείνοντας μέτρα όπως υποκατώτατο μισθό για νέους κάτω των 26 ετών. Ή μπορεί κιόλας να ξεχνάνε το πιο πρόσφατο κίνημα καταλήψεων του 2018, που μαθητικές και φοιτητικές καταλήψεις ενάντια στις εκπαιδευτικές μεταρρυθμίσεις για σύστημα εισαγωγής ενώθηκαν με το κίνημα των κίτρινων γιλέκων, και που οι δρόμοι και τα κατειλημμένα κτίρια αποτέλεσαν για ακόμα μια φορά σημείο συνάντησης κοινωνικών αγώνων.

Όμως είναι η ίδια η κοινωνία, αυτή που κατέβηκε μαζικά στο δρόμο το 2023 για να εκφράσει την εναντίωσή της στην πολιτική εξαθλίωση με την αντικοινωνική μεταρρύθμιση των συντάξεων, που δημιούργησε ρωγμές και αντεπιτέθηκε σε προηγούμενες μεθοδεύσεις αντιεκπαιδευτικών μέτρων και που θα συνεχίσει στο σήμερα να κλιμακώνει τον αγώνα, που αναγνωρίζει ότι τόσο το παρελθόν της όσο και το μέλλον της θα ανήκει στην ίδια! Που αναγνωρίζει, ακόμα, ότι πρόκειται για έναν αγώνα πέρα για πέρα δίκαιο και όσο και αν προσπαθεί το γαλλικό κράτος να δείξει τα δόντια του αυτή θα αντεπιτίθεται. Και εν τέλει το σημερινό κίνημα στη Γαλλία έρχεται να φωτίσει τους δρόμους της αντίστασης και να αναδείξει με τον πιο καθαρό τρόπο ότι η δικαιοσύνη κατακτιέται στους δρόμους! Ότι όταν οι επιμέρους αγώνες συναντώνται, αλληλοτροφοδοτούνται και μετατρέπονται από μεμονωμένες αντιστάσεις σε οργανωμένες συλλογικές διεκδικήσεις, όταν ολόκληρη η κοινωνία κατεβαίνει στους δρόμους με όραμα την δημιουργία ενός πιο δίκαιου κόσμου, τότε μπορούμε πραγματικά να αντιμαχόμαστε την εξουσία και να οικοδομούμε τους όρους για μια κοινωνία ελευθερίας και ισότητας.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΕΞΕΓΕΡΜΕΝΟΥΣ ΣΤΗ ΓΑΛΛΙΑ

Μαύρο & Κόκκινο μέλος της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Το μέλλον κατακτιέται στους δρόμους | Όλοι/όλες στις Πανεκπαιδευτικές Διαδηλώσεις

Για να καταλάβουμε τους νέους νόμους γύρω από την εκπαίδευση που έχουν ψηφιστεί τα τελευταία χρόνια θα πρέπει να κατανοήσουμε ότι δεν μιλάμε για αποσπασματικές πολιτικές διαφόρων κυβερνήσεων ή διαφόρων υπουργών, αλλά για ένα ενιαίο κρατικό σχέδιο, την εκπαιδευτική αναδιάρθρωση, η οποία οργανώνεται και εκτελείται σε βάθος χρόνου. Η ίδια η δομική αντίληψη του νεοφιλελευθερισμού η οποία και υποδαυλίζει την κρατική επίθεση που βιώνουμε, βρίσκεται στο ότι κάθε κοινωνική σχέση και δραστηριότητα (εκπαίδευση, υγειονομική περίθαλψη, ψυχαγωγία κλπ.) πρέπει να αναδιαρθρωθεί και να μεταστραφεί με τέτοιο τρόπο ώστε αυτή να γίνεται προς όφελος του Κεφαλαίου και υπό τον έλεγχο του Κράτους.

Έτσι, βλέποντας τα μέτρα τα οποία έχουν ψηφιστεί μόνο τα τελευταία χρόνια γύρω από το κοινωνικό αγαθό της παιδείας και βάζοντας τα σε μια σειρά, μπορούμε εύκολα να κατανοήσουμε τα συμφέροντα που υπηρετούν και τον ρόλο που επιτελούν. Ξεκινώντας από την δευτεροβάθμια εκπαίδευση, μια σειρά μέτρων από την Ελάχιστη Βάση Εισαγωγής η οποία άφησε εκτός πανεπιστημίων δεκάδες χιλιάδες μαθητών, η εντατικοποίηση των μαθημάτων και τα νέα σχέδια περί εθνικού απολυτηρίου και τριπλών πανελλαδικών εξετάσεων, μια μετά από κάθε τάξη του Λυκείου, δημιουργούν μια συνθήκη ολοένα και εντονότερου ανταγωνισμού μεταξύ των μαθητών/-τριών για την εισαγωγή τους στο πανεπιστήμιο, την ίδια ώρα που στην τριτοβάθμια τμήματα πανεπιστημίων κλείνουν ή συγχωνεύονται, οι θέσεις των εισακτέων μειώνονται ενώ η φοιτητική μέριμνα -ιδιαιτερα όσων αφορά το ζήτημα της στέγασης και της σίτισης- ολοένα και υποβαθμίζεται γεγονός που συχνά καθιστά αδύνατη τη μετακίνηση των φοιτητών/-τριών σε άλλες πόλεις για να σπουδάσουν. Σαν επιστέγασμα της συνθήκης αυτής, οι διαγραφές φοιτητών, έρχονται για να πετάξουν εκτός πανεπιστημίων εκατοντάδες χιλιάδες φοιτητές/-τριές . Το αποτέλεσμα είναι πως ένα συνεχώς αυξανόμενο κομμάτι της νεολαίας ουσιαστικά μένει εκτός πανεπιστημίων -με κριτήρια άμεσα και απροκάλυπτα ταξικά. Από το σώμα αυτό των νεολαίων που πετάχτηκαν εκτός πανεπιστημίου, το πιο υποβαθμισμένο ταξικά κομμάτι θα εκτοπιστεί πλήρως από την εκπαιδευτική διαδικασία, ενώ όσοι είναι σε θέση να πληρώσουν θα έχουν την ευκαιρία να σπουδάσουν σε κάποιο από τα νεοϊδρυθέντα ιδιωτικά πανεπιστήμια.

Σημαντικό είναι να δούμε και τον ρόλο που παίρνει το δημόσιο πανεπιστήμιο εν μέσω αυτής της διαδικασίας. Πιο συγκεκριμένα, τόσο ο ανταγωνισμός με τα ιδιωτικά πανεπιστήμια, η υποχρηματοδότηση όσο και οι συνειδητές πολιτικές αποφάσεις κράτους και πρυτανικών αρχών οδηγούν τα πανεπιστήμια να μετατραπούν και τα ίδια σε επιχειρήσιες που θα λειτουργούν σύμφωνα με τους νόμους των αγορών, περιορίζοντας από τη μια τα έξοδα και τις "σπατάλες", και ανοίγοντας τις πόρτες στο ιδιωτικό κεφάλαιο από την άλλη. Έτσι, το δημόσιο χρήμα που θεωρητικά ενισχύει την ακαδημαϊκή έρευνα χρησιμοποιείται εντέλει για τις ερευνητικές ανάγκες ιδιωτικών εταιρειών. Στη σημερινή συγκυρία, που πλέον η κυρίαρχη μπίζνα στην Ευρώπη είναι η πολεμική βιομηχανία και που το σύνολο των δυτικών κρατών επανεξοπλίζονται, προετοιμαζόμενα για τους πολέμους που έρχονται, μέσω στοχευμένων κονδυλίων και της εμπλοκής του στρατού και της πολεμικής βιομηχανίας στην έρευνα το πανεπιστήμιο μετατρέπεται σε ένα πολεμικό εργαστήρι το οποίο θα φτιάχνει "έξυπνα" ντρόουν και οπλικά συστήματα. Στο σύγχρονο Πανεπιστήμιο που ετοιμάζουν κράτος και αφεντικά λοιπόν θα απευθύνεται ολοένα και λιγότερο στα πιο υποβαθμισμένα στρώματα της κοινωνίας, ενώ όσοι καταφέρουν τελικά να ενταχθούν σε αυτό θα σπουδάζουν ουσιαστικά σε ένα εργαστάσιο παραγωγής του εξειδικευμένου προσωπικού που χρειάζεται η αγορά εργασίας.

Όμως ο ρόλος της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης είναι διττός, και δεν περιορίζεται απλώς σε οικονομικά κίνητρα, αλλά κρύβει βαθύτερες στοχεύσεις.

Το Πανεπιστήμιο σε όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης και ως κληρονομιά της Εξέγερσης του Πολυτεχνείου είχε καθιερωθεί στην κοινωνική συνείδηση ως ένας χώρος ασύλου, ένας χώρος δηλαδή μέσα στον οποίο μπορεί να ανθίσει η ελεύθερη πολιτική σκέψη και πράξη, ένας χώρος που μπορεί να αποτελέσει το έδαφος στο οποίο θα γεννηθούν, θα οργανωθούν και θα δωθούν αγώνες που δεν αφορούν διεκδικήσεις στείρα φοιτητικές αλλά που μπορούν να εκφράσουν ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια -τα κομμάτια αυτά της κοινωνίας τα οποία δεν βρήκαν έκφραση εντός του πολιτικού κατεστημένου.Έτσι η ιδεολογική και κατασταλτική επίθεση στα πανεπιστήμια, η καταστολή εντός του ασύλου, η προσπάθεια να απαγορευτεί η διεξαγωγή του τριημέρου του Πολυτεχνείου από τον πρύτανη Χατζηγεωργίου, χρησιμοποιώντας ως πρόσχημα το δολοφονικό πογκρόμ που οργάνωσε την περσινή χρονιά η συμμορία της ΛΑΕ/ΑΡΑΣ/ΕΑΑΚ εναντίον των Αναρχικών, η εκκένωση κατειλημμένων πολιτικών χώρων, οι συλλήψεις και οι καταδίκες φοιτητών/-τριών που αγωνίζονται εντός του -με χαρακτηριστικό παράδειγμα την υπόθεση του συντρόφου μας Ζ.Μ που καταδικάστηκε σε 14 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή για ένα σύνθημα αλληλεγγύης στην Παλαιστίνη- έχει ένα βαθύτερο κίνητρο, το να στερήσει από την κοινωνία και τα κινήματα της ένα βασικό πεδίο μέσα στο οποία αυτά μπορούσαν να αναπαραχθούν και να δράσουν, να καταστείλει μια εστία μέσα στην οποία ξεπετάχτηκαν αγώνες που έβαλαν τον ίδιο τον κόσμο του κράτους και του καπιταλισμού στο στόχαστρο, στο πλαίσιο μιας ευρύτερης προληπτικής αντιεξεγερτικής πολιτικής του κράτους που σαν στόχο έχει να ανακόψει εν τη γεννέσει τις αντιστάσεις που θα μπορούσαν να αναπτυχθούν εναντίον του.

Από τη μεριά μας ως αναρχικοί και αναρχικές, φοιτητές και φοιτήτριες, θα πρέπει να κάνουμε τη στόχευση μας ξεκάθαρη. Υπερασπιζόμαστε την παιδεία πρωτίστως ως ένα κοινωνικό αγαθό, ένα αγαθό δηλαδή που θα πρέπει να γεννιέται, να αναπτύσεται και να επιστρέφει στην ίδια την κοινωνία. Εν μέσω της ίδρυσης των πρώτων ιδιωτικών πανεπιστημίων και της κλιμάκωσης της καταστολής σε πρωτόγνωρα μεγέθη, ο αγώνας μας δε θα πρέπει να στοχεύει ούτε σε ένα απλώς κρατικό ή ιδιωτικό πανεπιστήμιο, ούτε σε κάποια συντεχνιακά αιτήματα, αλλά να παλέψει για μια νέου τύπου παιδεία που θα μπορεί να υπάρξει μόνο μέσα σε μια νέου τύπου κοινωνία: μία ελευθεριακή παιδεία σε μια ελευθεριακή κοινωνία. Μέσα από την παρέμβασή μας στις σχολές και τους φοιτητικούς συλλόγους να προτάξουμε τον αδιαμεσολάβητο αγώνα και να ορίσουμε το εύρος του, ενάντια στην γραφειοκρατική λογική των κυρίαρχων δυνάμεων της αριστεράς, συνδέοντάς τον με ευρύτερα κοινωνικά κομμάτια, έτσι ώστε να ανοίξει ο δρόμος για ευρύτερες απαιτήσεις που συμπεριλαμβάνουν το σύνολο της καθημερινότητας και του φυσικού κόσμου.

Να πιάσουμε το νήμα από τις εξεγέρσεις που εξελίσσονται σε όλη την Ευρώπη - Γαλλία, Βέλγιο, Αλβανία, Ισπανία - όπου σύσσωμη η κοινωνική βάση, με αιχμή τους μαθητές και τους φοιτητές, έχει βγεί στους δρόμους, έρχεται καθημερινά αντιμέτωπη με σφοδρή καταστολή και εκατοντάδες συλλήψεων ενώ προβαίνει σε καταστροφές κρατικών και καπιταλιστικών στόχων. Διεκδικώντας αξιοπρεπείς συνθήκες ζωής δίχως το άγχος της ακρίβειας, της φτώχειας και της εκμετάλλευσης ενώνοντας τον αγώνα τους μαζί με αυτόν της νεολαίας που πρωτοστάτησε στις τελευταίες διαδηλώσεις για ποιοτικότερη εκπαίδευση δίχως ταξικούς αποκλεισμούς, καλύτερες υποδομές και επαρκές προσωπικό. Θέτοντας τους στόχους ενός φοιτητικού κινήματος που θα είναι πραγματικά ακηδεμόνευτο, επικίνδυνο, και επαναστατικό.

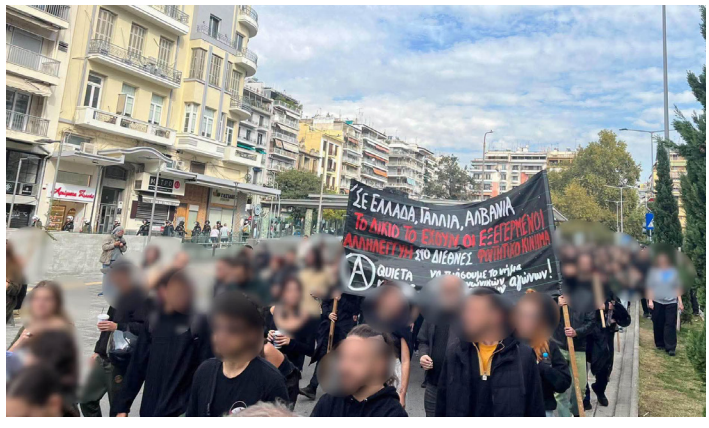
ΠΑΥΣΗ ΚΑΘΕ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΩΝ ΜΕ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ

Πανεκπαιδευτική διαδήλωση την Τετάρτη 21/10
Αθήνα: 12.00, Προπύλαια / Θεσσαλονίκη: 11.00,

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας
Αναρχική Συνέλευση Φοιτητών/-τριών Quieta Movere

Από την μαζική πανεκπαιδευτική πορεία και το μπλοκ της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας , η οποία ξεκίνησε από τα Προπύλαια πέρασε από το Σύνταγμα και κατέληξε στην Ομόνοια. Κατά την μεγαλύτερη διάρκεια της πορείας ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις βρίσκονταν στα πλαϊνά των αντιεξουσιαστικών μπλοκ

Από την πανεκπαιδευτική διαδήλωση στην Θεσσαλονίκη και το μπλοκ της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητών/τριών Quieta Movere όπου πλήθος κόσμου, φοιτητές μαθητές και εκπαιδευτικοί την πλαισίωσαν.
Οι μπάτσοι στάθηκαν ιδιαίτερα προκλητικά καθόλη την διάρκεια της διαδήλωσης δίπλα στο μπλοκ της συνέλευσης

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΥΣ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΟΥΣ ΜΑΘΗΤΕΣ ΣΕ ΕΛΛΑΔΑ ΚΑΙ ΓΑΛΛΙΑ

Η εκπαιδευτική αναδιάρθρωση όντας βασική πτυχή ενός ευρύτερου νεοφιλελεύθερου μεταρρυθμιστικού προγράμματος που αποσκοπεί στην εμπορευματοποίηση των δημοσίων αγαθών μέσω της υποβάθμισης τους και της ιδιωτικοποίησης τους, έχει συγκεκριμένο μέλλον. Την πλήρη διάλυση της παιδείας για τα κατώτερα κοινωνικά στρώματα και την μετατροπή της από κοινωνικό αγαθό σε εμπορευματικό προϊόν. Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί το γαλλικό εκπαιδευτικό σύστημα το οποίο βρίσκεται σε ένα σαφώς πιο προχωρημένο στάδιο της εκπαιδευτικής αναδιάρθρωσης, με το ελληνικό να ακολουθεί πανομοιότυπη πορεία.

Στις 21 Σεπτεμβρίου ξεκινάει ένα κύμα διαμαρτυρίας σε πολλές πόλεις της Γαλλίας, με καθημερινές μαθητικές διαδηλώσεις και αποκλεισμούς σχολείων με βασικά αιτήματα την ανακαίνιση κατεστραμμένων σχολικών και φοιτητικών κτιρίων, την περαιτέρω στελέχωση του εκπαιδευτικού προσωπικού καθώς και την χρηματοδότηση για σχολική μέριμνα, όπως η στέγαση και η διατροφή των μαθητών και φοιτητών. Από τις αρχές του Οκτωβρίου οι μαθητικές κινητοποιήσεις πλαισιώνονται από μεγάλο μέρος της γαλλικής κοινωνίας με καθημερινές συγκρούσεις με την αστυνομία και την σύλληψη χιλιάδων μαθητών και διαδηλωτών.

Στον ελλαδικό χώρο η συνεχής και οξυμένη επίθεση κράτους και αφεντικών στην Παιδεία έχει επιφέρει από την μία την υποβάθμιση του δημόσιου χαρακτήρα της και στοχεύει στην πλήρη διάλυση της με σκοπό την περαιτέρω διείσδυση του ιδιωτικού τομέα. Η υποστελέχωση και η υποχρηματοδότηση των σχολικών μονάδων, με αποτέλεσμα τις ελλείψεις και τις καταστροφές που εκθέτουν σε κίνδυνο τους μαθητές, οι ολοένα και πιο δυσμενείς προϋποθέσεις εισαγωγής και συνθήκες φοίτησης στα πανεπιστήμια(ΕΒΕ, διαγραφές, στεγαστικό, ανάγκη συμπληρωματικής εκπαίδευσης) με αποτέλεσμα τους ταξικούς αποκλεισμούς ενώ παράλληλα μένουν κενές χιλιάδες θέσεις ετησίως, δεν αποτελούν αστοχίες του κρατικού-καπιταλιστικού συστήματος αλλά την ίδια την φύση της εξουσίας.

Όπως προαναφέρθηκε, εκτός των αποκλεισμών που προκαλούνται με την υποβάθμιση της δημόσιας παιδείας, τίθεται σε κίνδυνο η ζωή των μαθητών/τριών που φοιτούν σε κτίρια που δεν ελέγχονται ούτε συντηρούνται με αποτέλεσμα ,μεταξύ άλλων, συνεχείς πτώσεις σοβάδων και τραυματισμούς μαθητών , με τελευταία παραδείγματα σχολεία στην Λαμία και την Θεσσαλονίκη, μέχρι και τη πρόσφατη είδηση για διαρροή υγραερίου στο συγκρότημα της Γκράβας, με αποτέλεσμα την εκκένωση του συγκροτήματος.

Επιπλέον, όσοι και όσες μαθητές/τριες, φοιτητές/τριες και εκπαιδευτικοί αντιστέκονται και υπερασπίζονται το κοινωνικό αυτό αγαθό αδιαμεσολάβητα, αντιιεραρχικά και μαχητικά αντιμετωπίζουν την σφοδρότητα της καταστολής που τους επιφυλάσσουν τα κράτη και τα όργανά τους. Από τις πειθαρχικές κλήσεις σε καθηγητές στην Ελλάδα για την συνδικαλιστική τους δράση, την στοχοποίηση των μαθητικών καταλήψεων μέχρι την ωμή βία κατά των εξεγερμένων μαθητών στους δρόμους της Γαλλίας, τα κράτη επιχειρούν την φίμωση κάθε φωνής αντίστασης και το τσάκισμα των κοινωνικών και ταξικών αντιστάσεων.

Ως αγωνιζόμενοι αναρχικοί/ες φοιτητές/τριες εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας και την στήριξή μας στους/στις μαθητές/τριες που αγωνίζονται για το δικαίωμα στη μόρφωση από τις μαθητικές πορείες και καταλήψεις εδώ, ως και τα οδοφράγματα των εξεγερμένων μαθητών στη Γαλλία που αντιμετωπίζουν την δολοφονική βία του γαλλικού κράτους αντιδρώντας στην εξαθλίωση των σχολείων τους. Με όπλο μας την διεθνιστική αλληλεγγύη και την ταξική συνείδηση, να υψώσουμε στο εδώ και στο τώρα αναχώματα απέναντι στην επέλαση της κρατικής και καπιταλιστικής επιθετικότητας στο αγαθό της Παιδείας σε παγκόσμιο επίπεδο.

Αλληλεγγύη στους μαθητές και τις μαθήτριες του 6ου Γυμνασίου Νέου Ηρακλείου που προχώρησαν σε κατάληψη ενάντια στη ρατσιστική συμπεριφορά καθηγήτριας.

ΠΟΡΕΙΕΣ ΚΑΤΑΛΗΨΕΙΣ ΣΥΓΚΡΟΥΣΕΙΣ ΜΑΖΙΚΕΣ
ΕΣΤΙΕΣ ΑΓΩΝΑ ΝΑ ΓΙΝΟΥΝ ΣΧΟΛΕΙΑ ΚΑΙ ΣΧΟΛΕΣ

ΟΥΤΕ ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΥΤΕ ΙΔΙΩΤΙΚΗ
ΕΜΠΡΟΣ ΓΙΑ ΜΙΑ ΠΑΙΔΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΗ

ΟΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΙ ΚΑΙ ΤΑΞΙΚΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΥΤΕ ΝΟΜΙΜΟΙ ΟΥΤΕ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ - ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΑΙΟΙ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

Ανακοίνωση σχετικά με το δικαστήριο σε δεύτερο βαθμό του συντρόφου μας Z.M.

Στις 30 Οκτωβρίου έλαβε χώρα σε πρωτόδικο βαθμό η δίκη του συντρόφου μας και μέλους της Πρωτοβουλίας Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας Z.M.. Μια δίωξη που ακολούθησε την μηνυτήρια αναφορά του Πρύτανη του ΕΜΠ Ιωάννη Χατζηγεωργίου έπειτα από την παράδοση φωτογραφικού υλικού από τον τότε Κοσμήτορα της Σχολής Ηλεκτρολόγων Μηχανικών του ιδίου ιδρύματος Παναγιώτη Τσανάκα και είχε ως αποτέλεσμα την καταδίκη του σε 14 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή με την κατηγορία της φθοράς δημόσιας περιουσίας για την αναγραφή του συνθήματος "Παύση κάθε συνεργασίας του ΕΜΠ με την Intracom" στην σχολή των ΗΜΜΥ.. Η εν λόγω δίωξη έγινε έπειτα από παρέμβαση αντιπληροφόρησης από την συνέλευση μας στο ΕΜΠ σχετικά με τις συνεργασίες των πανεπιστημίων με την πολεμική βιομηχανία και την ειδική σχέση του Πολυτεχνείου με το κράτος του Ισραήλ.

Η καταδίκη αυτή δεν συνίσταται απλώς ως μια στιγμή όπου η κρατική εξουσια αποφασίζει να δείξει την σκληρή πλευρά του εαυτού της σε έναν αναρχικό. Είναι η συνέχεια μιας πολιτικής που επιτίθεται στην ολότητα αυτού που ονομάζουμε κοινωνική βάση ή αλλιως τάξη των καταπιεσμένων. Είναι η κορύφωση μιας κατασταλτικής εκστρατείας ενάντια στις πιο ριζοσπαστικές υπάρξεις εντός του δημόσιου πανεπιστημίου που ενάντια στην κυρίαρχη τάση του ατομικισμού και της ηττοπάθειας συνεχίζουν να αναζητούν συλλογικά μονοπάτια αντίστασης και αγώνα.

“Η τιμωρία οφείλει να είναι παραδειγματική διότι εμπεριέχει έναν συμβολισμό”

Νομική εκπρόσωπος ΕΜΠ 31/10/2025

Αποτελεί ένα μήνυμα σε όλα τα άτομα και τις συλλογικότητες που τα τελευταία χρόνια με την ανάληψη της Πρυτανικής Αρχής από τον πιο αντιδραστικό Πρύτανη της Μεταπολίτευσης, Ιωάννη Χατζηγεωργίου, επέλεξαν τον δρόμο της ευθείας σύγκρουσης μαζί του και όχι της συνδιαλλαγής όπως έπραξαν συγκεκριμένες κομματικές δυνάμεις της συντηρητικής αριστεράς. Είναι μια ευθεία απειλή στους διωκόμενους ερευνητές από την βραδιά του ερευνητή, προς τις αγωνιζόμνες φοιτήτριες που συνελλήφθησαν μετά από την εκκένωση της κατάληψης του φοιτητικού συλλόγου αρχιτεκτονικής μια μέρα πριν την ψήφιση του νομοσχεδίου για το 13ωρο, προς τους καθηγητές που επέλεξαν να εκφράσουν δημόσια την θέση τους για την αυταρχική διολίσθηση του ιδρύματος επί πρυτανείας Χατζηγεωργίου, προς τους δημοσιογράφους που δέχθηκαν αγωγές τύπου slap για το ερευνητικό τους έργο πάνω στο ζήτημα των καμερών στο Πολυτεχνείο. Αποτελεί επί της ουσίας προσπάθεια, μαζί με την προσεχή πειθαρχική δίωξη του Υ.Δ. Αρχιτεκτονικής και τόσες άλλες, η τρομοκρατία και η σιωπή να γίνουν καθεστώς, όσο ο Χατζηγεωργίου, ο Τσανάκας και η συνομωταξία τους θα συνεχίσουν αδιάκοπα και αδιάλειπτα την ερευνητική - ακαδημαική συνεργασία τους με τους κατά συρροή εγκληματίες πολέμου του Ισραήλ είτε έκδηλα με συνεργασίες όπως αυτή με τον Όμιλο Intracom, είτε έμμεσα μέσω ερευνών τεχνολογίας διττής χρήσης (dual use).

"Το περιεχόμενο δεν το θυμάμαι. Εμένα μου αρκούσε το γεγονός ότι μόλυναν την ατμόσφαιρα, το χώρο και μόνο με την πράξη τους, ανεξάρτητα από το περιεχόμενο"

Παναγιώτης Τσανάκας 31/10/2025

Το ειδικό χαρακτηριστικό της συγκεκριμένης υπόθεσης είναι ο κεντρικός χαρακτήρας που έχει η συνεργασία του ελληνικού κράτους με το Ισραηλινό για το σύνολο του εγχώριου πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Σε μια προσπάθεια του πρώτου να προσδόσει μια εικόνα άξιου ανταγωνιστή της Τουρκίας με τις πλάτες του Ισραήλ και το δεύτερο να εργαλειοποιεί αυτή την κατασταση με σκοπό να μετατρέψει --επιτυχώς-- τον ελλαδικό χώρο σε στρατηγικό γεωπολιτικό βάθος σε μια περίοδο που η Σούδα, η Αλεξανδρούπολη και το Αιγαίο αποτελούν σημείο έντονης γεωστρατηγικής σημασίας και για τον πόλεμο στην Ουκρανία αλλα και την Μέση Ανατολή. Η συμμαχία αυτή είναι πολυεπίπεδη και εκφράζεται στο ακαδημαϊκό πεδίο μέσα από τη συνεργασία ελληνικών πανεπιστημίων με την Ισραηλινή πολεμική βιομηχανία. Το ΕΜΠ συγκεκριμένα βρίσκεται στο επίκεντρο αυτής της συνεργασίας και αποτελεί βασικό πυλώνα της, επιτρέποντας στο κράτος του Ισραήλ να έχει πρόσβαση σε όλη την ερευνητική διαδικασία που διεκπαιρώνεται αυτό το διάστημα μέσω των προγραμμάτων ReArm Europe κλπ. Επίσης ο κανονισμός του άρθρου 2 του πλαισίου λειτουργίας και χρηματοδότησης του

Από την εκδήλωση της Πρωτοβουλίας με τίτλο "Ενάντια στην πολεμική έρευνα, τον αυταρχισμό των πρυτανικών αρχών και την κρατική καταστολή. Η αλληλεγγύη θα νικήσει", που πραγματοποιήθηκε στην Πάντειο στις 6/11, ενόψει του εφετείου του αναρχικού φοιτητή Z.M

ΕΛΚΕ του ΕΜΠ κάνει ξεκάθαρο ότι τέτοιου τύπου ερευνητικά προγράμματα είναι άκυρα και παράνομα και για αυτό ακριβώς τον λόγο ο Χατζηγεωργιού προσπάθησε να το αναθεωρήσει λίγο καιρό μετά και την καταδίκη του συντρόφου μας. Άρα όχι μονάχα είναι άκυρη η δήλωση του Τσανάκα στο δικαστήριο ότι δεν τον ενδιαφέρει το περιεχόμενο των συνθημάτων αλλά αντίθετα αναδεικνύει και τον δόλο που έχει εκείνη την στιγμή ως εγγυητής της συνεργασίας του ελληνικού κράτους με αυτό του Ισραήλ, προσπαθώντας η συγκεκριμένη δίκη να παραμείνει αμιγώς στο ποινικό της επίπεδο και να μην αναδυχθούν τα πολιτικά της χαρακτηριστικά. Ο Τσανάκας με άλλα λόγια πήρε τον ρόλο του ρουφιάνου και παράλληλα του λαγού, όχι για λόγους υπεράσπισης της ιδεολογίας της ευπρέπειας και της αισθητικής που αυτός προασπίζει αλλά για λόγους οικονομικούς και πολιτικούς μιας και είναι και αυτός διαπλεκόμενος μέσα σε ένα δίκτυο εμπορίας θανάτου και απόλυτου αμοραλισμού.

Λίγες εβδομάδες πριν την σύλληψη του συντρόφου μας από πάνοπλους άντρες της ομάδας ΟΠΚΕ κάτω από το σπίτι του, αστυνομικοί της ασφάλειας Χανίων εισβάλουν στο σπιτι φοιτήτριας μέλος της νΚΑ και την συλλαμβάνουν γιατί το προηγούμενο βράδυ έγραψε με σπρέι σύνθημα υπέρ της Παλαιστίνης. Παράλληλα λίγες μέρες πριν συλλαμβάνονται φοιτητές και φοιτήτριες που καταλαμβάνουν την Νομική σχολή Αθήνων ως ένδειξη αλληλεγγύης στο παλαιστινιακό λαό, καταγγέλοντας παράλληλα την συνεργασία των ελληνικών πανεπιστημίων με το κράτος του Ισραηλ. Όλα αυτά δεν έπεσαν εν κενό. Από τα πανεπιστημια της Αμερικης, τους δρομους του Μιλάνο, της Μαδρίτης, του Άμστερνταμ και του Λονδίνου φοιτητές σε τουλάχιστον τρείς ηπείρους ειχαν αρχίσει να καταλαμβάνουν τα πανεπιστήμια τους συγκροτώντας ένα από τα μεγαλύτερα διεθνή φοιτητικά κινήματα της εποχής μας. Με άλλα λόγια εκείνον τον μήνα του Απριλη η νεολαία όλου του κόσμου πέρασε

από την κατασταση του παθητικού δέκτη στην κατάσταση του ενεργού υποκειμένου, βγηκε στο προσκήνιο και είπε με τον πιο μαζικό και ηχηρό τροπο ότι δεν θα σιωπήσουμε μπροστά σε αυτό που βλέπουμε στις οθόνες μας. Η παλαιστηνιακή σημαία δεν είναι η σημαία ενός έθνους και μόνο, συμβολίζει την αντίσταση ενός λαού που εδω και 78 χρόνια ζει υπό την κατοχή μιας στρατιωτικής μηχανής που έχει εξοπλιστεί και αναβαθμίζεται διαρκώς από τα χέρια των δικών μας εξουσιών, και αν το ελάχιστο που μπορούμε να κάνουμε είναι να προσπαθήσουμε να σπάσουμε τα γρανάζια αυτής της πολεμικής μηχανής τότε δεν θα μετανιώσουμε ούτε στιγμή για αυτη μας την επιλογή.

Το Εφετείο του αναρχικού φοιτητή Z.M έχει οριστεί για τις 10 Νοεμβρίου. Από τη μεριά μας, δεν μπορούμε παρά να σταθούμε στο πλευρό του συντρόφου μας και να αναλάβουμε όλοι και όλες μας συλλογικά την ευθύνη της παρέμβασης μας στα πανεπιστήμια, ενάντια στην συνεργασία τους με το Ισραήλ και την πολεμική βιομηχανία ευρύτερα. Καλούμε όλο τον κόσμο του κινήματος, όλη την κοινωνία, που βλέπουν τον κρατικό ρεβανσισμό απέναντι στον αγώνας μας και στον συντροφό μας να σταθούν στο πλάι μας έτσι ώστε η πολιτική και κινηματική πίεση που θα ασκήθει το επόμενο διάστημα να αποτελέσει ανάχωμα στην ολοένα και αυξανόμενη κρατική επιθετικότητα απέναντι στις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις. Καλούμε όσους και όσες αντιλαμβάνονται αυτή την καταδική ως αυταρχική και ταυτοχρόνως αμιγώς πολιτική να δουν τον αγώνα αυτόν ως μια ακόμα ευκαιρία να παλέψουμε ενάντια στη συνεχιζόμενη γενοκτονία στην Παλαιστίνη, ενάντια στο πολεμικό σφαγείο που εκτείνεται από την Ουκρανία μεχρι το Ιράν και τη Μεση Ανατολή, ενάντια στην συμμετοχή του ελληνικού κράτους στο επερχόμενο πόλεμο που θα τελειώσει --ξανά-- όλους τους πολέμους. Καμία μετάνεια, καμία υποταγή. Ζήτω η Αναρχία!

Συγκέντρωση Αλληλεγγύης 9/11, 18:00, Προπύλαια
Συγκέντρωση Αλληλεγγύης: 10/11, 09:00 Δικαστήρια Ευελπίδων Κτ.8 Αιθ.2

ΑΜΕΣΗ ΑΘΩΩΣΗ ΤΟΥ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥ ΦΟΙΤΗΤΗ Z.M.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΗΝ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

ΤΑ ΕΑΑΚ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΣΩΜΑΤΟΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΚΡΑΤΙΣΜΟΥ ΣΤΑ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑ

Ανακοίνωση της Συλλογικότητας για τον Κοινωνικό Αναρχισμό- Μαύρο & Κόκκινο και της Αναρχικής Συνέλευσης Φοιτητών/τριών Quieta Movere σχετικά με τις τελευταίες χυδαιότητες της γνωστής σπείρας μικρομαφιόζων ΕΑΑΚ/ΑΡΑΣ στη Θεσσαλονίκη

Από πού εκπορεύεται η βία στα πανεπιστήμια;

Οποιοσδήποτε έχει ασχοληθεί έστω και για μικρό χρονικό διάστημα με τις πολιτικές ζυμώσεις στον πανεπιστημιακό χώρο γνωρίζει ότι τα τελευταία χρόνια, παρά τις πολύ μεγάλες αντιθέσεις που συνεχίζουν να υπάρχουν μεταξύ οργανώσεων, συλλογικοτήτων και κομμάτων που κινούνται στο πολιτικό φάσμα της Αριστεράς και του Αναρχικού κινήματος, όπως επίσης και το βεβαρυμμένο παρελθόν, οι «ενδοκινηματικές» συρράξεις έχουν ελαχιστοποιηθεί, έως ακόμα και εκμηδενιστεί, με μια και μοναδική εξαίρεση: την ΑΡΑΣ/ΕΑΑΚ. Δεν υπάρχει κανένα τέτοιου είδους συμβάν, στο οποίο ενώ από τη μια πλευρά μπορεί να βρίσκεται οποιαδήποτε ομάδα, οργάνωση, νεολαία ή κομματικός σχηματισμός της Αριστεράς από την άλλη θα βρίσκεται πάντα απαρέγκλιτα η εν λόγω συμμορία. Η διαμόρφωση ενός διαρκούς πεδίου άσκησης σωματικής βίας και επιβολής δια της ισχύος αποτελεί το σημαντικότερο –και σχεδόν πια το μοναδικό– τρόπο «έκφρασης» της εν λόγω γκρούπας. Μάλιστα η ένταση στην εκδήλωση αυτής της βίας βρίσκει απόλυτο σύστοιχο στην κυβερνητική αφήγηση για «ανομία στα πανεπιστήμια», με σκοπό τον πιο εύκολο έλεγχο, την απονέκρωση τους για να επιτευχθεί ο διπλός στόχος της εντατικοποίησης, της υποταγής και παράλληλα της καθοδήγησης χιλιάδων νέων στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Το μιλιταριστικό πογκρόμ που οργανώθηκε από της ΑΡΑΣ/ΕΑΑΚ στον περσινό εορτασμό του Πολυτεχνείου αποτέλεσε την κορύφωση αυτής της στρατηγικής. Γνωρίζουμε πια καλά και που αυτή αποσκοπεί: όπως ακριβώς η κυβέρνηση θέλει να πειθαρχήσει τα πανεπιστήμια, η μικρομαφία της ΑΡΑΣ/ΕΑΑΚ που λυμαίνεται τον χώρο αυτό, θέλει να ελέγχει τα γραφειοκρατικά απομεινάρια του φοιτητικού κινήματος. Αν αποστρέφεται κάτι θανάσιμα είναι οι ανοιχτοί, μαζικοί κοινωνικοί αγώνες των φοιτητών, καθώς κάθε φορά που το φοιτητικό κίνημα βρίσκει ερείσματα σε χιλιάδες νέους και νέες, η εν λόγω γκρούπα βρίσκεται δίχως κανέναν πραγματικό στόχο στο περιθώριο των κινητοποιήσεων, εξαντλώντας την ενέργεια των μελών της σε κλωτσοπατινάδες για την σειρά των μπλοκ και άλλα φαιδρά. Ο εκφυλισμός του φοιτητικού κινήματος είναι το νερό στον μύλο της συμμορίας των μικρομαφιόζων. Έρχεται δε σε απόλυτη ταύτιση με τα συμφέροντα που εκπροσωπεί μέσω των μεγαλοεταιρειών που στελεχώνει η ίδια αυτή ηγεσία της εν λόγω γκρούπας.

Για τη θλιβερή και χυδαία εργαλειοποίηση των έμφυλων διαχωρισμών

Άλλο ένα πασίγνωστο πια τέχνασμα της εν λόγω σπείρας είναι η χυδαία εργαλειοποίηση των έμφυλων διαχωρισμών με την αντικειμενικοποίηση των γυναικών που διαθέτουν στις τάξεις τους. Σταθερά πια –όπως διαβάζουμε και στην πιο πρόσφατη ανακοίνωση τους– εμφανίζονται κάποιες γυναίκες μέλη τους οι οποίες χωρίς κανέναν προηγούμενο λόγο προπηλακίζουν όποιους κοινωνικούς αγωνιστές και αγωνίστριες βάζουν στο στόχαστρο κάθε φορά, επιχειρώντας αν είναι δυνατόν να ασκήσουν κάποια σωματική βία (σε περίπτωση που είναι πολύ περισσότερες) ή αν δεν είναι δυνατόν αυτό βρίζουν με εντυπωσιασκή χυδαιότητα γυναίκες και άνδρες, χρησιμοποιώντας όσο το δυνατόν πιο σεξιστικές εκφράσεις καταφερόμενες εναντίον πάντων, με ψεύδη που συγκρίνονται μόνο με τις επίσημες ανακοινώσεις της ΕΛ.ΑΣ. με δηλωμένο σκοπό να επιτύχουν την όποια αντίδραση του κάθε ατόμου που δέχεται την απρόκλητη επίθεση τους, ώστε να καταγγείλουν μετέπειτα την σεξιστική επίθεση. Όλα αυτά βέβαια υπό την υποστήριξη των ανδρών μελών της σπείρας, οι

οποίοι εμπλέκονται κατόπιν, με άσκηση σωματικής βίας κατά πάντων με το αντίστοιχο λεξιλόγιο που θα ζήλευε κάθε πιστός οπαδός της Χρυσής Αυγής. Οι δε πιο πρόσφατες προφάσεις για την εκδήλωση αυτών των γελοίων τραμπουκισμών εκκινούν είτε από ψευδή γεγονότα είτε από συμβάντα που ουδεμία σχέση έχουν με τις ομάδες, τις οργανώσεις τις οποίες στοχοποιούν, απλά αποδεικνύουν εκ νέου ότι το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι η προσπάθεια επιβολής τους δια της βίας απέναντι στους κοινωνικούς αγωνιστές. Είναι απίστευτα θλιβερή η χρήση, από αυτό το άθυρμα επίδοξων τραμπούκων, της εργαλειοποίησης των θετικών στοιχείων που έχει πετύχει το γυναικείο και ευρύτερα το αντι-πατριαρχικό κίνημα των τελευταίων χρόνων, ώστε να χρησιμοποιηθεί ως καύσιμο στην προσπάθεια να επιβληθούν εντός των πανεπιστημιακών χώρων.

Για την αντι-αναρχική εμμονή:

Η δε εμμονή τους με την αντι-αναρχική εκστρατεία έχει να κάνει αφενός με το ότι ο αναρχισμός σήμερα είναι μια πραγματικά ανερχόμενη δύναμη στην νεολαία και μάλιστα στην πιο οργανωμένη και κοινωνική μορφή του, ενώ ταυτόχρονα δείχνει μεγάλη ανθεκτικότητα απέναντι στις χυδαιότητές της συγκεκριμένης σπείρας, απαντώντας στις προσκλήσεις και τις επιθέσεις τους, ενώ πρεσβεύει στην πιο καθαρή μορφή τον σημαντικότερο εχθρό αυτών των συμμοριών: το ακηδεμόνευτο ελευθεριακό πνεύμα της κοινωνικής Αντίστασης. Όλα τα παραπάνω αποτελούν «κόκκινο πανί» μαζί φυσικά με όλο το πολιτικό περιεχόμενο που αναδεικνύει η αναρχική σκέψη και σχετίζεται με την κριτική σε όλες τις «εκδοχές» που έχει λάβει το συγκεκριμένο μόρφωμα και οι τωρινοί πολιτικοί του πάτρωνες της «Λαϊκής Ενότητας», από τον πιο εκμαυλισμένο ρεφορμισμό και κυβερνητισμό, μέχρι τον νέο δήθεν ακραιφνή «αντιμπεριαλισμό», που παρουσιάζεται ως κολυμβήθρα του Σιλωάμ για τους επίσημους πρώην συνδαιτυμόνες των πρεσβειών και των διπλωματών.

Για τα πρόσφατα γεγονότα:

Όλα τα παραπάνω φαινόμενα βρήκαν εκ νέου έκφραση στις 30 Σεπτέμβρη όταν μια παντελώς ολιγομελής ομάδα (2 σύντροφοι και 1 συντρόφισσα) της Quieta Movere πήγαν στη Φιλοσοφική Σχολή με σκοπό να αναρτήσουν πολιτικό υλικό προπαγάνδισης του 2ου ελευθεριακού Φεστιβάλ, όταν και δέχτηκαν απευθείας και απρόκλητα την αρχικά λεκτική επίθεση και έπειτα και τη σωματική απειλή από πολυάριθμη ομάδα κρανοφόρων της σπείρας που λυμαίνεται τα πανεπιστήμια. Ό,τι δεν τόλμησε να κάνει η αστυνομία ή η πρυτανεία, δηλαδή να εμποδίσει την αφισοκόλληση πολιτικού υλικού το έκαναν οι εν λόγω μικρομαφιόζοι. Διόλου σεξιστικό δεν θεωρήθηκε σε αυτήν την περίπτωση από τους όψιμους υπέρμαχους του φεμινισμού το να προπηλακίζουν 15 κρανοφόροι μια γυναίκα. Το να επιχειρούν δε να αποδώσουν «επιθετικά χαρακτηριστικά» σε ομάδα 3 ατόμων που κουβαλάνε μόνο κουβά και σκούπα για αφισοκόλληση, συγκρίνεται μόνο με την ιστορική ανακοίνωση της ΕΛ.ΑΣ για την περίφημη ζαρτινιέρα...

Χθες 1/10 μερικές δεκάδες σύντροφοι και συντρόφισσες αναρχικοί επιστρέψαμε στον χώρο των πανεπιστημίων για να ολοκληρώσουμε τη διακίνηση του πολιτικού μας υλικού, σε έναν χώρο όπου το αναρχικό κίνημα έχει κυριολεκτικά ματώσει καθόλη τη διάρκεια της Μεταπολίτευσης για να επιτύχει έναν ορισμένο βαθμό ελευθερίας που χωρά de facto όλες τις ριζοσπαστικές δυνάμεις και φωνές. Αντικρύσαμε πάλι κάποιες αυτόκλητες ασφαλίτισσες οι οποίες βιντεοσκοπούσαν την παρέμβαση μας, και την ίδια ομάδα των 15 περίπου κρανοφόρων που όταν μας είδαν απλά να κολλάμε αφίσες του φεστιβάλ μας κλείστηκαν γρήγορα στη ΣΘΕ, εγκλωβίζοντας εκεί και τους εκατοντάδες φοιτητές που βρισκόντουσαν στο πανεπιστήμιο. Ξεμύτισαν μόνο όταν η ομάδα μας έφυγε, συνεχίζοντας την προπαγάνδιση, κάνοντας τις γνωστές χειρονομίες και φερόμενοι σαν ουρακοτάγκοι μισθωμένοι από τη ΔΑΠ-ΝΔΦΚ αν την αντικαταστήσουν στον λόγο και στα «επιχειρήματα» που ήταν πανομοιότυπου περιεχομένου. Η δε προσπάθεια δήθεν διαπόμπευσης συντρόφων σε τυχαία ακροατήρια μπροστά σε ανθρώπους που αγνοούν το σύνολο των γεγονότων το μόνο που υποδεικνύει είναι το γονιδίωμα της θλιβερής ρουφιανιάς που έχει κατακάτσει πια αυτά σε τα άτομα. Στην ουσία του δε μας είναι ολοσδιόλου αδιάφορο. Αφενός γιατί πάντα η δράση μας ήταν και είναι ανοιχτή, επώνυμη και κοινωνική, αφετέρου γιατί μπροστά στη λοιδορία, τη στοχοποίηση, και τις απειλές που έχουν δεχτεί όλοι οι κοινωνικοί αγωνιστές και αγωνίστριες του αναρχικού κινήματος από το ίδιο το κράτος, την Αντιτρομοκρατική του Υπηρεσία, και άλλα παρόμοια σώματα, οι γελοιότητες των σωματοφυλάκων του κρατισμού στα πανεπιστήμια πιο πολύ θυμηδία μας προκαλούν.

Πέρα από τη δίκαιη οργή που νοιώθουν όλοι οι κοινωνικοί αγωνιστές για την θλιβερή μα και επικίνδυνη εγκατάσταση αυτών των υποκειμένων μέσα στο πανεπιστήμιο, οφείλουμε να σημειώσουμε ότι όσο μεγάλο καθήκον είναι η απομόνωση τους και η απάντηση στις προσκλήσεις τους, άλλο τόσο σημαντικό καθήκον είναι και η προστασία του δημόσιου χώρου μέσα από το και μέσα στο οποίο μπορούν να αναγεννηθούν οι αγώνες του μέλλοντος. Και ο αναρχισμός μας ακατάβλητος και μαχητικός έρχεται από πολύ παλιά για να βρει εμπόδιο κάποιο τυχαίο αρκτικόλεξο μιας συμμορίας που δεν μπορεί να βρει καμιά κοινωνική αναφορά έξω από τον μικρόκοσμο του πανεπιστημίου, που δυστυχώς τώρα λυμαίνεται, ταυτόχρονα όμως έχει το βλέμμα σταθερά στραμμένο στο μέλλον.

Καλούμε όλο το λαό της πόλης, τη νεολαία, τους εργαζόμενους, τους φοιτητές, τους προοδευτικούς ανθρώπους να επισκεφθούν το 2ο ελευθεριακό φεστιβάλ και να συμμετέχουν στις πολιτικές και πολιτιστικές του εκδηλώσεις στο πάρκο Ξαρχάκου (ΧΑΝΘ) την Παρασκευή 2 και το Σάββατο 3 Οκτωβρίου!

ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΟΠΗΛΑΚΙΣΜΟΥ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΑΠΟ ΜΕΛΗ ΤΩΝ ΕΑΑΚ/ΑΡΑΣ/ΛΑΕ ΣΤΟΥΣ ΗΜΜΥ

Σήμερα ο σύντροφός μας Ζ.Μ μαζί με ακόμα έναν σύντροφο φοιτητή ΗΜΜΥ πήγαν στην Γενική Συνέλευση του Φοιτητικού Συλλόγου των ΗΜΜΥ για να καταθέσουν ψήφισμα αλληλεγγύης ενόψει του εφετείου του συντρόφου Ζ.Μ. έπειτα από την καταδίκη του σε 14 μήνες φυλάκιση χωρίς αναστολή.

Στη διάρκεια της Γενικής Συνέλευσης, οι σύντροφοι στοχοποιήθηκαν από μέλη του παρακρατικού μηχανισμού των ΕΑΑΚ/ΛΑΕ/ΑΡΑΣ και δέχθηκαν προπηλακισμούς και χυδαία λεκτική επίθεση (απειλές για την σωματική ακεραιότητα) ενώ οι τραμπουκοι έχουν αποκλείσει τις εξόδους του αμφιθεάτρου στο οποίο διεξάγεται η Γενική Συνέλευση και έξω στον κεντρικό διάδρομο της σχολής περιμένουν 40 κρανοφόροι της ΑΡΑΣ με κίνδυνο την σωματική επίθεση στους συντρόφους μας, θέλοντας να επιβάλουν τη σιωπή γύρω από τη συγκεκριμένη υπόθεση.

Για ακόμα μια φορά οι πεμπτοφαλαγγίτες του κράτους και των πρυτανικών αρχών σε ρόλο πανεπιστημιακής αστυνομίας παίρνουν τον ρόλο της εσωτερικής καταστολής του φοιτητικού κινήματος, συντασσόμενοι στο πλευρό του πρύτανη Χατζηγεωργίου και μηνυτή του συντρόφου μας και του ρουφιανου πρώην κοσμήτορα Τσανάκα ο οποίος κατέδωσε τον αναρχικό φοιτητή στο δικαστήριο.

ΠΙΣΩ ΡΟΥΦΙΑΝΟΙ - ΕΜΠΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΙ

Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας

8 Οκτώβρη: Από τη μικροφωνική συγκέντρωση της Πρωτοβουλία Αναρχικών Φοιτητών/-τριών Αθήνας στο ΠΑΔΑ σε αλληλεγγύη με τον αναρχικό φοιτητή Ζ.Μ.

ΚΡΑΤΟΣ - ΑΣΤΥΝΟΜΙΑ - ΦΑΣΙΣΤΕΣ ΚΟΙΝΟΣ 'ΑΓΩΝΑΣ'

Το αντιφασιστικό κίνημα της Θεσσαλονίκης σήκωσε την Τετάρτη το γάντι απέναντι στην προκλητική πολιτική συγκέντρωση που διοργάνωσε ο νεοναζί Κασιδιάρης σε ξενοδοχείο στο Σιδηροδρομικό Σταθμό αλλά και στην επαίσχυντη χουντικής έμπνευσης απαγόρευση των αντιφασιστικών συγκεντρώσεων που διέταξε η ΕΛ.ΑΣ, εκτελώντας ασφαλώς οδηγίες των πολιτικών της προϊσταμένων, και οι οποίες δεν εξυπηρετούσαν κανέναν άλλο σκοπό παρά τη διαφύλαξη της συγκέντρωσης του καταδικασμένου φασίστα.

Παράλληλα η απαγόρευση λειτούργησε ως ακόμα ένα σήμα προς τους ομοϊδεάτες του Κασιδιάρη που «υπηρετούν» στα ΜΑΤ να χτυπήσουν την αντιφασιστική συγκέντρωση, όπως και έπραξαν έναντι εργαζομένων σωματείων του Π.Α.ΜΕ., όταν αυτοί επιχείρησαν να συγκροτήσουν σώμα διαδήλωσης.

Οι απαγορεύσεις για τις συγκεντρώσεις ωστόσο έπεσαν στο κενό μετά την άμεση κινητοποίηση χιλιάδων αντιφασιστών που έμειναν για περίπου δυο ώρες στο Άγαλμα Βενιζέλου περικυκλωμένοι από διμοιρίες των ΜΑΤ, κάνοντας έτσι ακόμη πιο φανερή την άψογη συνεργασία ανάμεσα στο κράτος, την αστυνομία και τους παρακρατικούς φασίστες.

Η 28η Οκτώβρη αποτελεί στην προλεταριακή ιστορία της χώρας το έναυσμα για τη νίκη απέναντι στον ναζισμό-φασισμό και η μεγάλη αντιφασιστική κινητοποίηση σήμερα έδειξε ότι οι δυνάμεις της αντίστασης στην παγκόσμια εξάπλωση του νεοφασισμού, του εθνικισμού αλλά και των πολεμοκάπηλων αφηγήσεων παραμένουν ζωντανές και ενεργές και θα θέσουν νέα εμπόδια τόσο στον νεοναζισμό όσο και στο καπιταλιστικό σύστημα που το γεννά και τον θρέφει. Ήταν ο καλύτερος τρόπος για να τιμηθούν πραγματικά όλοι οι αντιφασίστες που έδωσαν τη ζωή τους στον πόλεμο ενάντια στους εχθρούς της ανθρωπότητας σε όλα τα μήκη και πλάτη της γης.

Από την αντιφασιστική συγκέντρωση στη Θεσ/κη κατά την ομιλία του Κασιδιάρη στις 28/10/2026

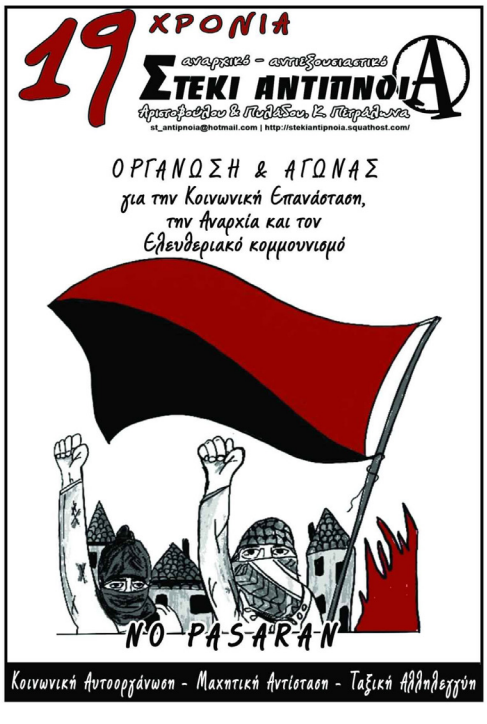
Όσο κι αν προσπαθήσει το κράτος, οι πολιτικοί προϊστάμενοι και ασφαλώς το βρώμικο υποχείριό τους η Αστυνομία να συμπαρασταθούν δυναμικά στην επάνοδο των φασιστών, το αντιφασιστικό κίνημα θα ξεσκεπάσει με τη δράση του τη συνεργασία τους, και θα δείξει σε όλους και όλες τους εργαζόμενους και τους καταπιεσμένους ότι όχι απλά δεν έχει σχέση ο φασισμός με οποιονδήποτε «αντισυστημισμό» αλλά είναι η πιο λυσσασμένη μορφή εκμετάλλευσης που μπορεί να επιστρατεύσει το μεγάλο κεφάλαιο.

Το αναρχικό κίνημα έχει πια μακρά πείρα στην αντιμετώπιση της φασιστικής απειλής, έχει συγκροτήσει τόσο τα πολιτικά μέσα όσο και τις κινηματικές υποδομές για να συνεχίσει τη μάχη, ενώ το επόμενο διάστημα θα πρέπει να μαζικοποιηθεί κι άλλο το κοινωνικό-ταξικό μέτωπο του αντιφασιστικού αγώνα. Οι εκατοντάδες αναρχικοί/ες αγωνιστές και αγωνίστριες που αποδέχτηκαν το αντιφασιστικό κάλεσμα και μαζικοποίησαν τη συγκέντρωση μαζί με άλλους εργαζόμενους και φοιτητές αποτελούν το κοινωνικό σώμα της ανασυγκρότησης και της ακόμα μεγαλύτερης απεύθυνσης του αντιφασιστικού κινήματος το επόμενο διάστημα.

31 Οκτωβρίου 2026

Μαύρο & Κόκκινο μέλος της Αναρχική Πολιτική Οργάνωση - Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

Φωτογραφία από το αντιφασιστικό Hip-Hop live που πραγματοποιήθηκε στα Πετράλωνα

[..] Το μοναδικό πραγματικό ανάχωμα απέναντι στην κρατική και παρακρατική βία ήταν και θα παραμείνει ο δρόμος: οι μαζικές, μαχητικές και αδιαμεσολάβητες κινητοποιήσεις όσων δεν υποκλίνονται στο φόβο. Με συνεχή, ακηδεμόνευτο και αδιαπραγμάτευτο αγώνα, να μην αφήσουμε ούτε σπιθαμή ελεύθερη στους φασίστες στις γειτονιές, στους δρόμους, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και τις σχολές. Να περάσουμε στην αντεπίθεση απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο, να στήσουμε οδοφράγματα αλληλεγγύης και να υπερασπιστούμε τις κοινωνικές αντιστάσεις, παλεύοντας για μια κοινωνία Ελευθερίας, Ισότητας, Αλληλεγγύης και Αλληλοβοήθειας.

Κοινωνική Αυτοοργάνωση -Μαχητική Αντίσταση -Ταξική Αλληλεγγύη

Αναρχικό - αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια και
Αντιφασιστική Συνέλευση Πετραλώνων και γύρω Περιοχών

ΘΑΝΑΤΟΣ ΣΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ, ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ

Με αφορμή την επέτειο της εκτέλεσης των δύο νεοναζί στο Νέο Ηράκλειο το 2013, οι φασίστες θα επιχειρήσουν για ακόμη μια φορά να εμφανιστούν δημόσια με φιέστες και παρελάσεις των ταγμάτων εφόδου. Καλούμε το αναρχικό και αντιφασιστικό κίνημα, για ακόμη μια χρονιά, να σταθεί ανάχωμα και να υπερασπιστεί κάθε σπιθαμή του δημόσιου χώρου.

Δεν τρέφουμε αυταπάτες για τη λειτουργία των φασιστικών μορφωμάτων. Ο φασισμός δεν είναι μια εξωτερική απειλή για την «ομαλότητα» της δημοκρατίας. Είναι συστατικό στοιχείο του κράτους και του καπιταλισμού, διαχέεται μέσα από την κυρίαρχη ιδεολογία και ενεργοποιείται ως εφεδρεία κάθε φορά που η κυριαρχία το χρειάζεται. Γι' αυτό επιλέγουμε συνειδητά, ηθικά και πολιτικά, να τον αντιμετωπίζουμε σε όλα τα πεδία. Αντιπαλεύουμε την ακροδεξιά ρητορική, συγκρουόμαστε με τα νεοναζιστικά τάγματα εφόδου και αναδεικνύουμε ταυτόχρονα τη στενή σύμπλευση κράτους, θεσμών και φασιστών. Η σύμπλευση αυτή φάνηκε ξεκάθαρα στη διαρκή καταστολή των αντιφασιστικών κινητοποιήσεων στο Νέο Ηράκλειο τα τελευταία χρόνια. Οι αστυνομικές δυνάμεις επιτέθηκαν λυσσαλέα, με χημικά και γκλομπ, σε όποιον βρέθηκε μπροστά τους. Αντιφασίστες/στριες, αναρχικοί/ές και περαστικοί δέχτηκαν απειλές και βασανιστήρια. Την 1η Νοέμβρη 2020 συνελήφθησαν 13 αγωνιστές/τριες στο Γαλάτσι. Στις 28/10/2023 τα ένστολα σώματα της ΕΛ.ΑΣ. τραυμάτισαν βάναυσα μια ανήλικη αντιφασίστρια στο Νέο Ηράκλειο. Το κράτος απαγόρευε τις συγκεντρώσεις, τις κατέστελλε, βασάνιζε, δίωκε αναρχικούς και αντιφασίστες και κάλυπτε τις φασιστικές συμμορίες. Παρ' όλα αυτά, ο κόσμος του αγώνα δεν εγκατέλειψε τον δρόμο. Με οργανωμένη κοινωνική αυτοάμυνα έφραξε ξανά και ξανά τον δρόμο στις παρακρατικές συμμορίες που προσπαθούσαν να επιστρέψουν στον δημόσιο χώρο. Το πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα ήταν η 1η Νοέμβρη 2023 οπότε χιλιάδες αντιφασίστες/στριες βγήκαν στους δρόμους και ματαίωσαν στην πράξη την «πανευρωπαϊκή» σύναξη που είχαν στήσει οι ντόπιοι νεοναζί.

Αντιφασιστική συγκέντρωση 1/11 στην Αθήνα

Σε μια περίοδο όπου κράτος και κεφάλαιο οξύνουν την επίθεσή τους στην κοινωνία, η εξουσία δεν αρκείται στη διαχείριση της κοινωνικής δυσαρέσκειας. Επιδιώκει να θρυμματίσει κάθε συλλογική εμπειρία, να ξεριζώσει τη μνήμη των αγώνων και να συντρίψει όποιον/α αρνείται να υποταχθεί στην ολοένα κλιμακούμενη κρατική βία. Η ασφυκτική αστυνομοκρατία στα κέντρα των πόλεων, οι εκκενώσεις καταλήψεων και τα χτυπήματα σε χώρους αγώνα, η ποινικοποίηση της απεργίας και των εργατικών κινητοποιήσεων, το ξήλωμα του ασύλου και του κοινωνικού χαρακτήρα τού, οι κρατικές δολοφονίες όσων το σύστημα θεωρεί περισσευούμενους πληθυσμούς: φτωχών, ρομά, προσφύγων και μεταναστών, είναι μερικά από τα παραδείγματα στα οποία κράτος και αφεντικά επιδίδονται, ώστε να κάμψουν τις κοινωνικές αντιστάσεις και να επιβάλλουν το κλίμα τρομοκρατίας που θα εξασφαλίσει ότι δεν θα υπάρξει αντίδραση στα σχέδιά τους, τόσο στο εσωτερικό όσο και σε διεθνές επίπεδο.

Το ελληνικό κράτος και η ντόπια άρχουσα τάξη είναι ευθυγραμμισμένοι πλήρως με όλους τους πολεμικούς σχεδιασμούς της Δύσης ενώ στηρίζουν απροκάλυπτα το Ισραήλ στη γενοκτονία του παλαιστινιακού λαού. Ταυτόχρονα η προώθηση της στρατιωτικοποίησης σε κάθε φάσμα της καθημερινότητας, ανοίγει μέτωπο εσωτερικού πολέμου απέναντι σε όσους/ες αρνούνται να γίνουν κρέας για τα κανόνια των ισχυρών. Η πολεμική μηχανή και ο προπαγανδιστικός της μηχανισμός διαχέουν συνεχώς μέσα από τον δημόσιο λόγο τον εθνικισμό, τον ρατσισμό και τη μισαλλοδοξία. Ταυτόχρονα, η φτώχεια και η εξαθλίωση απλώνονται σε όλο και περισσότερα κοινωνικά κομμάτια, ενώ κάθε πεδίο της ζωής (υγεία, παιδεία, στέγαση, δημόσιος χώρος, φύση) μετασχηματίζεται βίαια βαθαίνοντας τους κοινωνικούς αποκλεισμούς και τις ανισότητες. Σε αυτές τις ρωγμές του κοινωνικού ιστού φωλιάζει ο φασισμός, τρεφόμενος από τη διάχυση του μίσους και του φόβου. Η συντηρητικοποίηση της κοινωνίας και η ζύμωση των φασιστικών μορφωμάτων προχωρούν μαζί, όπως και η απόπειρά τους να ξαναβγούν στο προσκήνιο ως ρυθμιστικός παράγοντας του κοινωνικού πεδίου, θεσμικά ή μη.

Μέσα σε αυτό το σχέδιο προληπτικής αντιεξέγερσης, το κυρίαρχο σύστημα εκμετάλλευσης καλεί ξανά σε στράτευση την κατεξοχήν αντεπαναστατική του εφεδρεία. Από τη μία πλευρά στέκεται η κρατική βία: η δολοφονική αντιμεταναστευτική πολιτική, οι εν ψυχρώ εκτελέσεις, τα βασανιστήρια σε τμήματα και μπλόκα, το δόγμα «Νόμος και Τάξη». Από την άλλη, τα πιστά της ανδρείκελα, οι νεοναζιστικές συμμορίες, αναλαμβάνουν το βρόμικο κομμάτι. Επιτίθενται σε αγωνιστές/τριες, σε μαθητές στα σχολεία τους, σε καταλήψεις και αυτοδιαχειριζόμενους χώρους, σε πρόσφυγες και μετανάστες, με φετινό αποκορύφωμα τη δολοφονική ενέδρα που δέχθηκε αντιφασίστας κάτω από το σπίτι του, μέρα μεσημέρι, από δύο φασίστες, στην Ελευσίνα στις 8/10, οι οποίοι τον έπληξαν με μαχαιριές. Ο στόχος είναι κοινός: η τρομοκράτηση των από τα κάτω και το τσάκισμα κάθε εστίας αντίστασης και αλληλεγγύης.

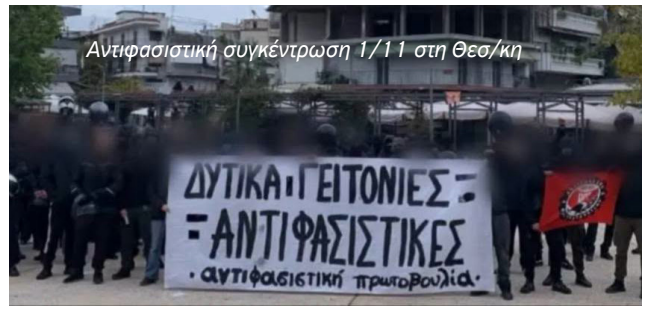
Οι αναρχικοί/ές δεν θα αφήσουμε ούτε σπιθαμή στα παρακρατικά τάγματα εφόδου: ούτε στις γειτονιές, ούτε στα σχολεία, ούτε στις σχολές, ούτε στους χώρους δουλειάς. Η πρόσφατη δολοφονική επίθεση στην Ελευσίνα το έδειξε ξεκάθαρα, ότι όσοι μιλούσαν για «τέλος» του φασισμού μετά τις δικαστικές αίθουσες διαψεύστηκαν: ο φασισμός δεν νττάται στα δικαστήρια, νττάται στους δρόμους.

Ο αντιφασιστικός αγώνας δεν είναι ξεχωριστό μέτωπο. Είναι οργανικό κομμάτι της συνολικής σύγκρουσης με το κράτος και το κεφάλαιο, με την ιεραρχία, τις ανισότητες και τους διαχωρισμούς, με τον κοινωνικό εκφασισμό, τον εθνικισμό, τη μισαλλοδοξία και τον κρατικό ολοκληρωτισμό. Δεν τρέφουμε αυταπάτες ότι το σύστημα εκμετάλλευσης και καταπίεσης μπορεί να εξανθρωπιστεί. Ούτε ότι κάποια κυβέρνηση ή κάποιος θεσμός μπορεί να σταθεί φραγμός σε ένα τέρας που ο ίδιος ο κρατικός μηχανισμός γεννά και συντηρεί. Απέναντι στον καθεστωτικό «αντιφασισμό», που ξεπλένει το κράτος και στήνει ξανά και ξανά τη θεωρία των δύο άκρων, απαντάμε με αυτοοργάνωση. Οργανωνόμαστε συλλογικά, μαχητικά, από τα κάτω, με όπλο μας την ταξική και διεθνιστική αλληλεγγύη. Παλεύουμε για την ανατροπή του κόσμου της εκμετάλλευσης που θρέφει τον φασισμό, για την Κοινωνική Επανάσταση, για την Αναρχία!

ΚΡΑΤΟΣ ΚΑΙ ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΓΕΝΝΟΥΝ ΤΟΝ ΦΑΣΙΣΜΟ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ – ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΗ ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ
ΚΥΡΙΑΚΗ 1η ΝΟΕΜΒΡΗ
ΠΛΑΤΕΙΑ ΝΕΟΥ ΗΡΑΚΛΕΙΟΥ, 18.00

τοπικός συντονισμός Αθήνας | Αναρχική Πολιτική Οργάνωση

Αντιφασιστική συγκέντρωση 1/11 στη Θεσ/κη

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ ΣΤΗΝ ΕΛΕΥΣΙΝΑ

Την Πέμπτη 8/10/2026 ομάδα φασιστών μετά από ενέδρα επιτέθηκε και μαχαίρωσε αντιφασίστα έξω από το σπίτι του στην Ελευσίνα, προκαλώντας του σοβαρά τραύματα. Ως απάντηση στην δολοφονική φασιστική επίθεση χιλιάδες κόσμου συγκεντρώθηκαν σε μία μαζική διαδήλωση στην Ελευσίνα, το Σάββατο 10 Οκτωβρίου, με αφετηρία την Πλατεία Ηρώων έπειτα από κάλεσμα από τους "αντιφασίστες/τριες Ελευσίνας" & τον "αντιφασιστικό συντονισμό δυτικών προαστίων". Ο τοπικός συντονισμός Αθήνας της Αναρχικής Πολιτικής Οργάνωσης διαδήλωσε με το μπλοκ της Αντιφασιστικής Συνέλευσης Πετραλώνων και γύρω Περιοχών. Η πορεία πραγματοποίησε ένα μεγάλο δρομολόγιο μέσα από κεντρικούς δρόμους της Ελευσίνας ενώ λίγα μέτρα από το σπίτι ενός από τα δύο καθάρματα που μαχαίρωσαν τον αντιφασίστα είχε στηθεί φραγμός από ισχυρές αστυνομικές δυνάμεις

Ακολουθεί η ανακοίνωση από την Αντιφασιστική Συνέλευση Πετραλώνων και γύρω Περιοχών και τοΑναρχικό – αντιεξουσιαστικό στέκι Αντίπνοια:

Την Πέμπτη 8/10, δύο φασίστες στήνουν ενέδρα μέρα μεσημέρι και επιτίθενται με μαχαίρι σε αντιφασίστα κάτω από το σπίτι του στην Ελευσίνα. Ο σύντροφος υπερασπιζόμενος τον εαυτό του κατάφερε να αποθήσει τον έναν, αλλά ο δεύτερος κατάφερε να τον πλήξει με τρία χτυπήματα με μαχαίρι, προτού διακομιστεί άμεσα στο νοσοκομείο χάρη στην επέμβαση ενός περαστικού.

Τα ναζιστικά σκουπίδια επιχειρούν ξανά να σηκώσουν κεφάλι. Η εν λόγω επίθεση έρχεται να προστεθεί σε μια σειρά επιθέσεων στις οποίες επιδίδονται τα τελευταία χρόνια τα φασιστοειδή ενάντια σε αγωνιστές, χώρους αγώνα και μετανάστες. Η αποφυλάκιση Κασιδιάρη δεν είναι παρά η ευκαιρία των εν λόγω ορφανών της Χ.Α. να αναζητήσουν την πολιτική στέγη υπό την οποία θα μπορέσουν να επανασυσπειρωθούν. Ο φασισμός, αποτελεί την ακραία έκφανση του ίδιου συστήματος εξουσίας που τον γεννά και τον θρέφει, μιας και κράτος και αφεντικά με την αρωγή των συστημικών ΜΜΕ προωθούν εδώ και χρόνια την ακροδεξιά ρητορική και ατζέντα μέσα από τις δολοφονίες προσφύγων και μεταναστών, τις δολοφονίες Ρομά, τις εκκενώσεις καταλήψεων και την ακραία καταστολή έναντι όσων αντιστέκονται στη βαρβαρότητα του κόσμου της εξουσίας. Στις σημερινές συνθήκες εξαθλίωσης, φτωχοποίησης και καταστολής, φασίστες και ναζί αποτελούν την αντεπαναστατική εφεδρεία κράτους και κεφαλαίου, που επιχειρεί να σπείρει τη συντηριτικοποίηση και το φόβο εντός της κοινωνικής βάσης καθώς και να τρομοκρατήσει όσους και όσες αποτελούν τροχοπέδη στην σχέδιά της εξουσίας, ανοίγοντας τις ίδιες ατραπούς που οδήγησαν στις δολοφονίες των Σαχζάτ Λουκμάν και Παύλου Φύσσα 13 χρόνια πριν. Ωστόσο, ο κόσμος του αγώνα γνωρίζει καλά πώς να ξαναστείλει τα φασιστικά αποβράσματα πίσω στις τρύπες τους.

Δεν τρέφουμε καμία αυταπάτη ότι το κράτος, οι θεσμοί και η λεγόμενη δικαιοσύνη τους πρόκειται να σταθούν εμπόδιο στον φασισμό. Έχει γίνει ξεκάθαρο ότι το πρόταγμα "οι φασίστες στη φυλακή" δεν αποτελεί την απάντηση. Το μοναδικό πραγματικό ανάχωμα απέναντι στην κρατική και παρακρατική βία ήταν και θα παραμείνει ο δρόμος: οι μαζικές, μαχητικές και αδιαμεσολάβητες κινητοποιήσεις όσων δεν υποκλίνονται στο φόβο. Με συνεχή, ακηδεμόνευτο και αδιαπραγμάτευτο αγώνα, να μην αφήσουμε ούτε σπιθαμή ελεύθερη στους φασίστες στις γειτονιές, στους δρόμους, στους χώρους δουλειάς, στα σχολεία και τις σχολές. Να περάσουμε στην αντεπίθεση απέναντι σε κράτος και κεφάλαιο, να στήσουμε οδοφράγματα αλληλεγγύης και να υπερασπιστούμε τις κοινωνικές αντιστάσεις, παλεύοντας για μια κοινωνία Ελευθερίας, Ισότητας, Αλληλεγγύης και Αλληλοβοήθειας.

Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΤΣΑΚΙΖΕΤΑΙ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟ ΤΟΥ ΑΓΩΝΑ

Από την πορεία στις 9/10 στη Θεσ/κη για την φασιστική επίθεση στην Ελευσίνα

Από την πορεία στις 10/10 στην Αθήνα για την φασιστική επίθεση στην Ελευσίνα

Στις 31 Οκτώβρη ολοκληρώθηκε η δίκη των αστυνομικών βασανιστών του Βασίλη Μάγγου. Πέντε από τους έξι κατηγορούμενους κρίθηκαν ένοχοι και καταδικάστηκαν σε 6 χρόνια και 10 μήνες. Ακολουθεί μήνυμα του Γιάννη Μάγγου μετά την ανακοίνωση της απόφασης:

Ο Βασίλειος Μάγγος παραδίνεται δικαιωμένος στην ιστορία. Ένοχοι οι πέντε από τους έξι κατηγορούμενους για βασανιστήρια.
Το κίνημα και η κοινωνία τον κράτησε και θα τον κρατάει πάντα ψηλά.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΜΑΓΓΟΣ ΠΑΡΩΝ

"Και ας μην νικήσουμε ποτέ, θα πολεμάμε πάντα. Και όταν νικάμε πάλι θα πολεμάμε."

συνέχεια από τησελίδα 1

πλωματική στήριξη στην ενεργή εμπλοκή στον πόλεμο. Από τις 28 Φλεβάρη, όταν ξεκίνησαν οι αμερικανοϊσραηλινοί βομβαρδισμοί στο Ιράν, η βάση της Σούδας παραμένει στη διάθεση της αμερικανικής πολεμικής μηχανής, ελληνικές συστοιχίες Patriot στη Σαουδική Αραβία αναχαιτίζουν πυραύλους, ελληνικά μαχητικά και φρεγάτες αναπτύσσονται στην Ανατολική Μεσόγειο, ενώ οι στρατιωτικές σχέσεις συνεργασίας με το κράτος του Ισραήλ βαθαίνουν ολοένα. Στη Γάζα η γενοκτονία συνεχίζεται πίσω από το προπέτασμα μιας «εκεχειρίας»: πάνω από 74.000 Παλαιστίνιοι έχουν δολοφονηθεί σύμφωνα με το υπουργείο Υγείας της Γάζας, σχεδόν 1.500 από αυτούς μετά την υποτιθέμενη κατάπαυση πυρός του Οκτώβρη του 2025, ενώ στο εσωτερικό των δυτικών μητροπόλεων διώκονται όσοι και όσες αγωνίζονται για τη λευτεριά της Παλαιστίνης. Τον λογαριασμό του πολέμου τον πληρώνουμε κι εδώ: με την εκτόξευση των τιμών της ενέργειας και των βασικών αγαθών, με τα δισεκατομμύρια των εξοπλιστικών προγραμμάτων την ώρα που η δημόσια παιδεία και υγεία καταρρέουν, με την εθνικιστική υστερία και την καλλιέργεια του κλίματος «εθνικής ενότητας» που καλεί τους καταπιεσμένους να σωπάσουν μπροστά στον «εξωτερικό κίνδυνο».

Απέναντι στον σύγχρονο ολοκληρωτισμό, για ακόμη μια φορά να προτάξουμε την αξιοπρέπεια, την αντίσταση, την αλληλεγγύη. Ο μαθητικός και φοιτητικός κόσμος έχει ήδη δείξει τον δρόμο: στις 21 Οκτώβρη και στις 5 Νοέμβρη μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί κατέβηκαν στους δρόμους δεκάδων πόλεων, την ίδια ώρα που σε όλη την Ευρώπη ένα νέο κύμα αγώνων της νεολαίας συναντιέται με τις απεργίες των εργαζομένων. Απέναντι στην υποτίμηση της ζωής μας, τη φτωχοποίηση και την καταπίεση, απέναντι σε πολέμους και εθνικισμό, απέναντι σε κράτη και αφεντικά που καταδυναστεύουν τις ζωές μας, να εντείνουμε τους κοινωνικούς και ταξικούς αγώνες και να δώσουμε μαζικό, μαχητικό και ταξικό περιεχόμενο στη γενική απεργία της 25ης Νοέμβρη. Να σταθούμε όλοι και όλες μαζί στον δρόμο και στους αγώνες της κοινωνικής αντίστασης και της ταξικής αλληλεγγύης. Να αγωνιστούμε συλλογικά και από τα κάτω ενάντια στους δυνάστες μας, να δυναμώσουμε και να περιφρουρήσουμε τις κοινωνικές και ταξικές αντιστάσεις που βρίσκονται στο στόχαστρο της καταστολής και να οργανώσουμε νέες. Να υπερασπιστούμε τα πανεπιστήμια ως ελεύθερο δημόσιο χώρο, κατακτημένο με αίμα καθόλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης, απέναντι στην πρυτανική και αστυνομική πειθάρχηση, απέναντι στην απονέκρωσή τους που ανοίγει τον δρόμο στα ιδιωτικά πανεπιστήμια, αλλά και απέναντι σε όποιον επιχειρεί να επιβληθεί δια της ισχύος και να διαχειριστεί τους χώρους των αγώνων σαν ιδιοκτησία του. Χωρίς να έχουμε αυταπάτες για τον ρόλο των θεσμών, χωρίς να προσφέρουμε καμία συναίνεση στη διαχείριση της ζωής μας, να μην κάνουμε ούτε βήμα πίσω σε όσα έχουμε κατακτήσει και διαρκώς διακυβεύονται, και να κάνουμε τους χώρους όπου εργαζόμαστε, φοιτούμε και ζούμε εστίες αντίστασης και αγώνα.

Η παραστρατιωτικού τύπου επίθεση που οργανώθηκε ενάντια σε αναρχικούς συντρόφους και συντρόφισσες το πρωί της 15ης Νοέμβρη του 2025 μέσα στον ίδιο τον χώρο του Πολυτεχνείου από την ΑΡ.ΑΣ/ΕΑΑΚ, αποτέλεσε την κορύφωση της διαχρονικής στρατηγικής επιβολής δια της ισχύος της συγκεκριμένης παρακρατικής γκρούπας: ένα αντιαναρχικό πογκρόμ που η πρυτανεία του ΕΜΠ δεν άργησε να αξιοποιήσει για να ξαναγράψει το πλαίσιο του τριημέρου στα μέτρα των θεσμών. Γιατί όπως ακριβώς το κράτος επιδιώκει να πειθαρχήσει τα πανεπιστήμια, έτσι και όσοι παλεύουν να ελέγχουν τα γραφειοκρατικά απομεινάρια του φοιτητικού κινήματος αποστρέφονται θανάσιμα τους ανοιχτούς, μαζικούς και ακηδεμόνευτους αγώνες, και βλέπουν στον αναρχισμό, μια πραγματικά ανερχόμενη δύναμη μέσα στη νεολαία και στην πιο οργανωμένη και κοινωνική μορφή του, τον σημαντικότερο εχθρό τους: το ακηδεμόνευτο ελευθεριακό πνεύμα της κοινωνικής αντίστασης. Απέναντι σε όλα αυτά, όσο αναγκαία είναι η απομόνωση τέτοιων πρακτικών, άλλο τόσο σημαντική είναι η προστασία του ίδιου του Πολυτεχνείου ως ανοιχτού δημόσιου χώρου, μέσα από τον οποίο μπορούν να αναγεννηθούν οι αγώνες του μέλλοντος. Και ο αναρχισμός μας, ακατάβλητος και μαχητικός, έρχεται από πολύ μακριά για να βρει εμπόδιο σε όσους λογαριάζουν το Πολυτεχνείο για ιδιοκτησία τους. Βρίσκεται εκεί όπου βρισκόταν πάντα, στον δρόμο, στα αμφιθέατρα και στον χώρο της εξέγερσης, με το βλέμμα σταθερά στραμμένο στο μέλλον, εκεί όπου το αναρχικό κίνημα έχει κυριολεκτικά ματώσει καθ' όλη τη διάρκεια της μεταπολίτευσης για να κατακτήσει έναν χώρο ελευθερίας που χωρά όλες τις ριζοσπαστικές φωνές.

Απέναντι στον πόλεμο, που αποτελεί μονόδρομο σωτηρίας για το κρατικό και καπιταλιστικό σύστημα, απέναντι στο σχέδιο αλληλοεξόντωσης των εκμεταλλευόμενων και καταπιεσμένων, απέναντι στον εθνικισμό, τον φασισμό και τον ιμπεριαλισμό κάθε πόλου, η μόνη ελπίδα είναι η διεθνιστική αλληλεγγύη μεταξύ των λαών και η οργανωμένη αντεπίθεση των από τα κάτω. Μόνο η συνολική ανατροπή του κράτους και του καπιταλισμού, η κοινωνική απαλλοτρίωση του πλούτου που εμείς οι ίδιοι παράγουμε και απομυζά μια κάστα εξουσιαστών, και η οργάνωση του αγώνα για την Κοινωνική Επανάσταση, για έναν κόσμο κοινοκτημοσύνης, ειρήνης, αλληλεγγύης και ελευθερίας, μπορούν να δικαιώσουν τους πόθους και τις πραγματικές ανάγκες των καταπιεσμένων και εκμεταλλευόμενων.

ΟΡΓΑΝΩΣΗ ΚΑΙ ΑΓΩΝΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ, ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΛΕΥΘΕΡΙΑΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ

ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΕΣ – ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΡΙΤΗ 17 ΝΟΕΜΒΡΗ

Αθήνα: Πλ. Κλαυθμώνος, 15:00
– Προσυγκέντρωση Πολυτεχνείο, 13:00
Θεσσαλονίκη: Πολυτεχνείο, 17:00

Αναρχική Πολιτική Οργάνωση -Ομοσπονδία Συλλογικοτήτων

ΔΙΗΜΕΡΟ ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗΣ ΤΟΥ ΠΑΡΝΩΝΑ
21 &22 ΝΟΕΜΒΡΗ ΣΤΟΝ ΚΟΣΜΑ ΑΡΚΑΔΙΑΣ

Έναν χρόνο μετά την έναρξη των εργασιών της εταιρείας CNI στον Κοσμά, η απειλή της καταστροφής του Πάρνωνα παραμένει εδώ. Η επέλαση της βιομηχανίας των ΑΠΕ στα βουνά μας, με τη διάνοιξη δρόμων, την ισοπέδωση δασικών εκτάσεων και την εγκατάσταση ανεμογεννητριών βιομηχανικού μεγέθους, δεν αφορά μόνο τον τόπο μας. Είναι μια επίθεση στη φύση, στις τοπικές κοινωνίες, στη δυνατότητα να ζούμε και να υπάρχουμε μέσα σε αυτήν.

[...] Στις 21 και 22 Νοέμβρη, καλούμε συντρόφια, συλλογικότητες, συνελεύσεις, ορειβατικούς και φυσιολατρικούς συλλόγους, κατοίκους των γύρω περιοχών, ομάδες και ατομικότητες να βρεθούμε ξανά στον Κοσμά Αρκαδίας.. Να συναντηθούμε στον τόπο του αγώνα. Να περπατήσουμε στο βουνό που απειλείται. Να συζητήσουμε, να ανταλλάξουμε εμπειρίες και να συνδιαμορφώσουμε τα επόμενα βήματα. Να δυναμώσουμε τις σχέσεις αλληλεγγύης και να οργανώσουμε από κοινού τις αντιστάσεις μας.

Απέναντι στα σχέδια των εταιρειών και την κρατική πολιτική που αντιμετωπίζει τα βουνά ως πεδία κερδοφορίας, αντιτάσσουμε τη συλλογική υπεράσπιση της γης και της ελευθερίας.

Δεν υπερασπιζόμαστε μόνο τον Κοσμά. Υπερασπιζόμαστε όλα τα βουνά, τα δάση, τα νερά και τις ζωές που απειλούνται.

Από το κείμενο ανοιχτού καλέσματος της Πρωτοβουλίας για την Προστασία του Κοσμά

